

RIKSDAGENS SVAR 174/2006 rd

Regeringens proposition med förslag till lag om statens pensioner och till vissa lagar som har samband med den

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lag om statens pensioner och till vissa lagar som har samband med den (RP 173/2006 rd).

Beredning i utskott

Social- och hälsovårdsutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (ShUB 37/2006 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om statens pensioner

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Lagens syfte och tillämpningsområde

1 §

Lagens syfte

I denna lag föreskrivs om den rätt till ålderspension, deltidspension, rehabilitering och invalidpension som arbetstagare i statens tjänst har samt om den rätt till familjepension som arbetstagarnas förmänstagare har.

2 §

Allmänna definitioner

I denna lag avses med

1) *anställning* ett tjänste- eller arbetsavtalsförhållande som omfattas av denna lag samt arbete som utförs på basis av ett uppdrags- eller konsultavtal eller liknande arrangemang,

2) *arbetstagare* alla personer som omfattas av denna lag,

3) *arbetspensionslag* de lagar och pensionsstadgor som nämns i 3 § i lagen om pension för

arbetstagare (395/2006) samt andra med dem jämförbara författningar i vilka det bestäms om pension som baserar sig på arbetsavtals- eller tjänsteförhållande eller företagarkerksamhet,

4) *arbetspension* pension enligt en arbetspensionslag,

5) *pensionslag för den offentliga sektorn* denna pensionslag och de lagar som nämns i 3 § 2 mom. 1, 3 och 5 punkten i lagen om pension för arbetstagare,

6) *pensionslag för den privata sektorn* lagen om pension för arbetstagare och de lagar som nämns i 3 § 1 mom. i den nämnda lagen,

7) *pensionsanstalt inom den offentliga sektorn* Statskontoret, kommunala pensionsanstalterna och evangelisk-lutherska kyrkans centralfond samt Folkpensionsanstalten i egenskap av den som har hand om pensionerna för sin personal,

8) *pensionsanstalt inom den privata sektorn* pensionsanstalter som har hand om pensionskyddet enligt den privata sektorns pensionslagar,

9) *återstående tid* tiden från ingången av det år under vilket arbetsoförmågan börjar till utgången av sista dagen i den månad då 63 års ålder eller en lägre pensions- eller avgångsålder uppnås,

10) *EG:s förordning om social trygghet* rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen.

3 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på arbetstagare som står i tjänste- eller arbetsavtalsförhållande till staten. Arbetstagare som inte står i tjänste- eller arbetsavtalsförhållande till staten har dock rätt till pensionsskydd enligt denna lag, om så bestäms särskilt i någon annan lag.

Denna lag tillämpas också på arbete som utförs på basis av ett skriftligt eller muntligt uppdrags- eller konsultavtal eller ett liknande arrangemang där arbetsinsatsen görs och ersätt-

ning i pengar tas emot av en fysisk person som inte är verksam som företagare eller bedriver verksamheten i ett bolags eller något annat företags namn.

Såsom i 1 mom. avsedda arbetstagare betraktas även personer som står i tjänste- eller arbetsavtalsförhållande till riksdagen samt riksdagens justitieombudsman och riksdagens biträdande justitieombudsmän.

4 §

Begränsningar av lagens tillämpningsområde

Pension enligt denna lag intjänas på grundval av anställning. Denna lag gäller dock inte

1) anställning före kalendermånaden efter den under vilken arbetstagaren fyller 18 år,

2) anställning efter den kalendermånad under vilken arbetstagaren fyller 68 år,

3) anställning på basis av vilken förmånstagaren med stöd av någon annan lag har rätt till pension,

4) anställning enligt denna lag inom Europeiska unionen, Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller Schweiz territorium, när den offentligt anställda eller den person som skall behandlas som sådan enligt avdelning II artikel 13.2 d i EG:s förordning om social trygghet inte är finsk medborgare, medborgare i Europeiska unionen eller en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller Schweiz, eller en lagligen inom Europeiska unionen bosatt medborgare i ett tredjeland,

5) anställning i statens tjänst utanför Europeiska unionen, Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller Schweiz territorium, om den anställda inte är finsk medborgare.

5 §

Ordnanande av avvikande pensionsskydd

För arbetstagare som omfattas av denna lag kan i enlighet med finansministeriets beslut ordnas pensionsskydd som är bättre än det lagstadgade pensionsskyddet. För arbetstagare som är anställda vid statliga affärsverk kan ett avvikan-

de pensionsskydd ordnas på förslag av affärsverket.

6 §

Överföring av pensionsrätt till Europeiska gemenskaperna

En arbetstagare har rätt att överföra sin pensionsrätt enligt denna lag till Europeiska gemenskaperna så som bestäms i lagen om överföring av pensionsrätt mellan arbetspensionssystemet i Finland och Europeiska gemenskapernas pensionssystem (165/1999). Till den del lagen om överföring av pensionsrätt mellan arbetspensionssystemet i Finland och Europeiska gemenskapernas pensionssystem innehåller bestämmelser som avviker från bestämmelserna i denna lag, tillämpas bestämmelserna i den förstnämnda lagen på pensionsrätt som överförs till Europeiska gemenskaperna och som återförs därifrån.

7 §

Att förhindra kringgående av att pensionsskydd uppstår eller av skyldigheten att betala pensionsavgifter

Har en rättshandling, i syfte att kringgå pensionsskyddets uppkomst eller pensionsavgifternas betalningsskyldighet, getts ett sådant innehåll som inte motsvarar sakens faktiska natur eller syfte, skall när pensionsskyddets innehåll eller skyldigheten att betala pensionsavgifter avgörs förfaras enligt sakens faktiska natur och syfte. Uppstår det oklarhet om huruvida denna lag skall tillämpas på en arbetstagare, avgörs saken av Statskontoret på ansökan av arbetsgivaren eller arbetstagaren i fråga. Statskontoret avgör saken också när det kan misstänkas vara fråga om kringgående av att pensionsskydd uppstår eller av skyldigheten att betala pensionsavgifter. Ändring i beslutet får sökas på det sätt som föreskrivs i 162 §.

2 kap.

Pensions- och rehabiliteringsförmåner

Ålderspension

8 §

Rätten till ålderspension

En arbetstagare har rätt att gå i ålderspension från ingången av den kalendermånad efter den under vilken arbetstagaren uppnått 63—68 års ålder. En arbetstagare har rätt att gå i ålderspension redan tidigare, om han eller hon uppnått sin avgångsålder.

En arbetstagare har rätt att gå i förtida ålderspension tidigast från ingången av kalendermånaden efter den under vilken arbetstagaren uppnått 62 års ålder eller i uppskjuten ålderspension efter kalendermånaden efter den under vilken arbetstagaren uppnått 68 års ålder.

På förtida och uppskjuten ålderspension tillämpas i övrigt vad som i denna lag bestäms om ålderspension.

Beviljande av ålderspension och förtida ålderspension förutsätter att arbetstagaren inte längre står i det anställningsförhållande från vilket han eller hon pensioneras.

Om en arbetstagare har två eller flera anställningar som omfattas av denna lag och avslutar en eller flera av dem för att gå i ålderspension, beviljas han eller hon utan hinder av 4 mom. såsom ålderspension även pension som intjänats på grundval av arbetsinkomster som har betalats för fortgående anställning innan ålderspensionen börjat löpa.

9 §

Förtida ålderspension från samma tidpunkt som ålderspension som beviljats i ett annat nordiskt land

Utan hinder av vad som bestäms i 8 § 2 mom. kan en arbetstagare på ansökan beviljas förtida ålderspension tidigast från ingången av månaden efter den under vilken han eller hon uppnått 60 års ålder, dock tidigast från ingången av den

månad som följer efter ansökan om pension, om arbetstagaren har rätt till ålderspension före 62 års ålder på basis av överenskommelsen mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om samordning av pensionsrätt enligt statliga pensionsordningar (FördrS 96/2002). I detta fall minskas pensionen med 0,6 procent för varje månad för vilken pensionen betalas ut före ingången av kalendermånaden efter den under vilken 63 års ålder uppnås.

10 §

Ålderspensionens belopp

Börjar ålderspensionen vid ingången av kalendermånaden efter den under vilken 63—68 års ålder uppnåtts, är ålderspensionens belopp den pension som intjänats fram till begynnelse-tidpunkten för pensionen.

Beviljas pensionen i form av förtida ålderspension, minskas pensionen permanent med 0,6 procent för varje månad för vilken pensionen betalas ut före ingången av månaden efter den under vilken 63 års ålder uppnåtts (*förtidsminskning*). Förtidsminskningen beräknas på den pension som intjänats fram till den tidpunkt då pensionen börjar.

Någon förtidsminskning görs inte, om en arbetstagare som får arbetslöshetsdagpenning på basis av en rätt till tilläggsdagar enligt 6 kap. 9 § 2 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) går i ålderspension vid 62 års ålder.

Om ålderspensionen skjuts upp höjs pensionen med 0,4 procent för varje månad med vilken begynnelse-tidpunkten för pensionen blir uppskjuten till en senare tidpunkt än ingången av månaden efter den under vilken 68 års ålder uppnåtts (*uppskovsförhöjning*). Uppskovsförhöjningen beräknas på den pension som har tjänats in fram till utgången av den månad under vilken 68 års ålder uppnås.

11 §

Begynnelse-tidpunkt för ålderspension

Ålderspension och förtida ålderspension börjar från ingången av kalendermånaden efter den under vilken arbetstagaren har uppnått den ålder som berättigar till ålderspension eller förtida ålderspension och slutat i den anställning på basis av vilken han eller hon ansöker om ålderspension. Ålderspension och förtida ålderspension beviljas dock inte utan giltigt skäl retroaktivt för längre tid än tre månader före ansökan om pension.

Om arbetstagaren fortsätter arbeta efter att ha fyllt 68 år, beviljas ålderspension från ingången av den kalendermånad som följer på ansökan om pension.

Arbetsinkomster som har betalats efter att ålderspensioner började löpa ger på ansökan rätt till pension tidigast från ingången av kalendermånaden efter den under vilken arbetstagaren fyller 68 år.

12 §

Indragning av ålderspension

En arbetstagare kan ansöka om indragning av sin ålderspension, om han eller hon har beviljats rehabiliteringsstöd på basis av en sådan arbetsoförmåga på viss tid som när rehabiliteringsstödet beviljades beräknades fortgå efter det att arbetstagaren fyllt 63 år. Indragning av ålderspensionen skall sökas inom en månad från det att arbetsoförmågan upphört. Ålderspensionen dras in när arbetsoförmågan upphör.

13 §

Ålderspension från offentliga pensionssystem

En arbetstagare har rätt till ålderspension enligt denna lag, om han eller hon före 63 års ålder har fått ålderspension som för tiden före den 1 januari 1995 har ökat med 11/60 procent för

varje till pensionstiden hänförlig månad med stöd av

1) lagen om införande av lagen om statens pensioner (/2006),

2) lagen om införande av lagen om kommunala pensioner (550/2003),

3) 13 § i lagen om Folkpensionsanstalten (731/2001),

4) Finlands Banks pensionsstadga,

5) pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan (298/1966),

6) lagen om ortodoxa kyrkosamfundet (521/1969), eller

7) lagstiftningen om det pensionsskydd som i tillämpliga delar i överensstämmelse med bestämmelserna om statens pensioner skall finansieras av landskapet Åland.

För erhållande av ålderspension med stöd av 1 mom. förutsätts att arbetstagarens anställning enligt denna lag inte fortsätter. Som ålder för ålderspension betraktas då pensionsåldern enligt de bestämmelser eller den pensionsstadga som nämns i 1 mom.

Har arbetstagaren med stöd av de bestämmelser och föreskrifter som avses i 1 mom. erhållit en förtida ålderspension som före den 1 januari 1995 har ökat med 11/60 procent för varje till pensionstiden hänförlig månad, betraktas pensionsåldern för denna pension som arbetstagarens pensionsålder också enligt denna lag.

Deltidspension

14 §

Rätten till deltidspension

En arbetstagare i åldern 58—67 år som har övergått till deltidarbete har rätt att få deltidspension förutsatt att

1) han eller hon inte får annan pension på grundval av eget arbete eller en motsvarande utländsk förmån eller en förmån på grundval av anställning i en internationell organisation eller ett organ inom Europeiska gemenskaperna,

2) han eller hon under en tid av minst sex månader omedelbart före deltidspensionens början oavbrutet haft heltidsanställning som omfattas av denna lag och under fem kalenderår omedelbart före det år då deltidspensionen började har arbetsinkomster som omfattas av denna lag på minst 12 000 euro per år under tre kalenderår; som heltidsanställning betraktas arbete i vilket arbetsinkomsterna uppgår till minst 1 000 euro per månad,

3) hans eller hennes arbetstid eller inkomst i anställningen har minskat så att arbetsinkomsten i deltidarbete sammanlagt uppgår till minst 35 och högst 70 procent av hans eller hennes stabiliserade inkomst före minskningen, dock minst 229,34 euro per månad, varvid minskningen i arbetstiden inte får skilja sig väsentligt från nedgången i arbetsinkomsterna, och

4) han eller hon inte utan avbrott är borta från arbetet längre tid än sex veckor; till denna frånvarotid räknas inte semester eller annan därmed jämförbar tid eller den tid för vilken arbetstagaren fått dagpenning enligt sjukförsäkringslagen (1224/2004), ersättning för inkomstbortfall beviljad med stöd av trafikförsäkringslagen (279/1959) eller dagpenning som grundar sig på bestämmelserna i lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) till den del arbetstagaren har fått dessa dagpenningar och lön för sjukdomstid i sammanlagt högst 12 månader.

Om nedgången i arbetstagarens förvärvsinkomster avviker från förkortningen av arbetstiden av den anledningen att i förvärvsinkomsten från förvärvsarbete på heltid har ingått övertidsersättning, tillägg för söndags-, natt- eller skiftarbete eller andra särskilda tillägg eller ersättningar som hänfört sig till lönen men inte ingår i förvärvsinkomsten från deltidarbetet, beaktas sådana tillägg och ersättningar inte vid prövningen av om arbetstagaren uppfyller villkoren i 1 mom. 3 punkten.

Om en arbetstagare i samband med förstatligande har överförs från kommunal eller privat anställning till statlig anställning, beaktas den kommunala eller privata anställningen före förstatligandet när den i 1 mom. 2 punkten nämnda tidsfristen om sex månader beräknas, och även

inkomsterna från kommunal eller privat anställning när inkomsterna under tre år beräknas.

15 §

Deltidspensionens belopp

Deltidspensionens belopp är 50 procent av skillnaden mellan den stabiliserade inkomsten av heltidsarbete som omfattats av arbetspensionslagarna och inkomsten av deltidarbete som omfattas av arbetspensionslagarna (*inkomstbortfall*).

När deltidspension bestäms betraktas som stabiliserad inkomst den i 63 § avsedda inkomsten för återstående tid på grundval av vilken arbetstagarens invalidpension skulle ha beräknats, om arbetstagaren vid tidpunkten för deltidspensionens början hade blivit arbetsoförmögen.

Har arbetstagaren rätt att få deltidspension också enligt någon annan arbetspensionslag, utgör deltidspensionen enligt denna lag samma relativa andel av den i 1 mom. nämnda skillnaden mellan förvärvsinkomsterna som de av denna lag omfattade arbetsinkomster som beaktats i den stabiliserade inkomsten utgör av motsvarande arbetsinkomster enligt de lagar på grundval av vilka deltidspension beviljas.

16 §

Deltidspensionens högsta belopp

Deltidspensionen är högst 75 procent av de pensioner som arbetstagaren innan deltidspensionen börjar har tjänat in enligt arbetspensionslagarna och lagen om pensionsersättning som skall betalas av statens medel för tiden för vård av barn under tre år eller för tiden för studier (644/2003). Om en primär förmån skall dras av från pensionen på det sätt som avses i 73 eller 74 §, beräknas den högsta deltidspensionen på den pension som minskats på detta sätt. Deltidspensionens högsta belopp justeras, om deltidspensionstagaren beviljas en i 73 eller 74 § avsedd primär förmån eller om beloppet av en sådan förmån ändras.

Med ovan i 1 mom. avsedd pension jämställs pension som en arbetstagare har tjänat in i ett land som hör till Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (*EU- eller EES-land*). Om uppgifter inte fås om nämnda pension, kan som pension som skall beaktas vid beräkningen av deltidspensionens högsta belopp användas en sådan kalkylerad pension som arbetstagaren skulle ha tjänat in om hans eller hennes arbete i en främmande stat skulle ha varit anställning enligt denna lag (*teoretisk pension*).

Har arbetstagaren rätt till deltidspension också enligt någon annan arbetspensionslag och minskar det högsta belopp på 75 procent som nämns i 1 mom. deltidspensionen, görs minskningen med beaktande av dessa lagar i förhållande till de arbetsinkomster som beaktats i den stabiliserade förvärvsinkomsten.

17 §

Begynnelsetidpunkten för deltidspension

Deltidspension börjar från ingången av månaden efter den under vilken arbetstagaren uppfyller villkoren i 14 §. Deltidspension beviljas dock inte retroaktivt för längre tid än sex månader före den månad som följer på den då ansökningen gjordes.

18 §

Deltidspensionstagarens anmälningsskyldighet

Den som får deltidspension är skyldig att underrätta Statskontoret om

- 1) förändringar i sina arbetstidsarrangemang,
- 2) andra än tjänstekollektivsavgifts- eller kollektivavgiftsenliga lönejusteringar,
- 3) att ett tjänste- eller arbetsavtalsförhållande eller företagarkerksamhet upphör eller att ett nytt tjänste- eller arbetsavtalsförhållande eller ny verksamhet inleds,
- 4) förändringar i företagarkerksamheten,
- 5) att en ny arbetspension eller en motsvarande förmån som beviljats i ett EU- eller EES-land börjar,

6) över sex veckor lång frånvaro från arbetet, om frånvaron inte beror på semester eller sådan sjukdom på basis av vilken deltidspensionstagaren får dagpenning enligt sjukförsäkringslagen, lön för sjukdomstid, dagpenning som grundar sig på bestämmelserna i lagen om olycksfallsförsäkring eller ersättning för inkomstbortfall beviljad med stöd av lagen om trafikförsäkring, och

7) att en primär förmån börjar eller förändras.

19 §

Justering av deltidspensionens belopp

Deltidspensionens belopp justeras, om

1) det har inträffat en permanent förändring i deltidspensionstagarens förvärvsinkomster under tiden för deltidsarbete och denna förändring på ett betydande sätt avviker från den allmänna löneutvecklingen, eller

2) deltidspensionstagaren får rätt till deltidspension med stöd av en sådan arbetspensionslag som inte tidigare har berättigat honom eller henne till deltidspension.

Justeringen görs från ingången av kalendermånaden efter den under vilken förändringen skett, eller om förändringen sker kalendermånadens första dag, från den dagen.

När deltidspensionens belopp justeras anses den förvärvsinkomst som deltidspensionen första gången fastställdes på som stabiliserad förvärvsinkomst.

20 §

Avbrytande av utbetalningen av deltidspension

Om arbetstagarens inkomst av deltidsarbete eller tiden för frånvaro från arbetet tillfälligt förändras så att villkoren i 14 § 1 mom. 3 och 4 punkten för deltidsarbete inte uppfylls, avbryts utbetalningen av deltidspensionen efter meddelande från pensionstagaren eller på Statskontorets initiativ. Utbetalningen avbryts från ingången av följande möjliga betalningsperiod,

förutsatt att orsaken till betalningsavbrottet fortfarande föreligger. Utbetalad deltidspension återkrävs enligt 130 § för den tid under vilken villkoren för erhållande av deltidspension inte uppfyllts.

Avbruten deltidspension börjar efter meddelande från pensionstagaren utbetalas på nytt räknat från den tidpunkt då villkoren för erhållande av deltidspension uppfylls. Har begäran om att utbetalning av avbruten deltidspension skall återupptas inte framställts inom sex månader från det att deltidspensionen avbröts, dras pensionen in räknat från tidpunkten för avbrottet.

21 §

Indragning av deltidspension och erhållande av ny deltidspension

Deltidspensionen dras in från ingången av månaden efter den under vilken arbetstagaren inte längre uppfyller villkoren i 14 § 1 mom. 3 och 4 punkten för erhållande av pensionen, om inte något annat följer av 20 §. Om denna dag är kalendermånadens första dag, dras dock deltidspensionen in från denna dag. Deltidspension kan också dras in retroaktivt.

Har deltidspensionen dragits in, har arbetstagaren rätt att på nytt få deltidspension när han eller hon uppfyller villkoren för den. Har deltidspensionen varit indragen i högst sex månader används den stabiliserade inkomst som låg till grund för den tidigare deltidspensionen som stabiliserad inkomst av heltidsarbetet när den nya deltidspensionen efter den indragna deltidspensionen fastställs.

22 §

Invalidpension efter deltidspension

Om en arbetstagare som får deltidspension beviljas invalidpension för samma tid för vilken deltidspension redan har betalats, betraktas deltidspensionen som en delbetalning av invalidpensionen.

23 §

Övergång från deltidspension till ålderspension

Förutsättningen för att en arbetstagare som får deltidspension skall få ålderspension är att deltidarbetet har upphört och att arbetstagaren innan deltidspensionen upphör och deltidarbetet slutar har uppnått den ålder då han eller hon har rätt att gå i ålderspension.

Fortsätter arbetstagaren i deltidarbete efter att ha fyllt 68 år, omvandlas deltidspensionen vid 68 års ålder till en ålderspension som är lika stor som deltidspensionen. När arbetstagaren upphör med deltidarbetet beräknas ålderspensionen på ansökan på nytt.

Arbetspensionsrehabilitering

24 §

Rätten till arbetspensionsrehabilitering

En arbetstagare under 63 år har rätt att få ändamålsenlig yrkesinriktad rehabilitering för förhindrande av arbetsoförmåga eller förbättrande av arbets- och förvärvsförmågan, om

1) en sjukdom, ett lyte eller en kroppsskada som har konstaterats på behörigt sätt sannolikt medför risk för att arbetstagaren blir arbetsoförmögen på det sätt som avses i 35 § 1 mom.,

2) arbetstagaren har sådana inkomster av arbete att inkomsterna för återstående tid enligt 63 § är minst 25 133,40 euro, och

3) arbetstagaren inte har rätt till rehabilitering med stöd av bestämmelserna om rehabilitering i lagen om olycksfallsförsäkring och trafikförsäkringslagen.

När rehabiliteringens ändamålsenlighet bedöms beaktas arbetstagarens ålder, yrke, tidigare verksamhet, utbildning och etablering i arbetslivet samt huruvida den yrkesinriktade rehabilitering som söks sannolikt leder till att arbetstagaren fortsätter i arbete som är lämpligt med tanke på hans eller hennes hälsotillstånd eller återgår till arbete. När ändamålsenligheten bedöms beaktas dessutom huruvida den yrkesinriktade rehabiliteringen uppskjuter arbetstagarens pensionering.

Med risk för arbetsoförmåga avses en situation där det är sannolikt att arbetstagaren under de närmaste åren, fastän möjligheterna till vård och medicinsk rehabilitering beaktas, utan yrkesinriktad rehabilitering skulle bli beviljad invalidpension eller delinvalidpension.

Den i 1 mom. 2 punkten avsedda inkomsten för återstående tid fastställs på samma sätt som om arbetstagaren hade blivit arbetsoförmögen vid tidpunkten för ansökan om rehabilitering. Då inkomsten fastställs beaktas inte de inkomster som är som grund för förmånerna för oavlönad tid eller inkomster som avses i 63 § 4 mom.

Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas också på rehabilitering av en arbetstagare som är arbetsoförmögen på det sätt som avses i 35 § 1 och 2 mom. I ett sådant fall fastställs inkomsten för återstående tid på samma sätt som vid beräkning av arbetstagarens invalidpension.

25 §

Yrkesinriktad rehabilitering och rehabiliteringsplan

Med yrkesinriktad rehabilitering avses arbetsprovning, arbetsträning, utbildning som leder till arbete eller yrke och stöd för inledande av eller fortsatt näringsverksamhet. Arbetstagaren kan få ersättning för sådana behövliga och nödvändiga kostnader som den yrkesinriktade rehabiliteringen medför och som stöder rehabilitering.

Innan den yrkesinriktade rehabiliteringen inleds skall arbetstagaren ha en rehabiliteringsplan. Statskontoret kan stödja utarbetandet av planen.

26 §

Ersättning för olycksfall eller yrkessjukdom vid arbetsträning

För olycksfall som inträffat eller yrkessjukdom som ådragits i samband med i 25 § 1 mom. avsedd arbetsträning, där den som deltar i rehabiliteringen inte är anställd hos den som ordnar arbetsträningen, betalas till den som får rehabili-

tering ersättning av statsmedel i tillämpliga delar på samma grunder som gäller ersättning för olycksfall i arbete enligt lagen om olycksfallsförsäkring. Ett ärende som gäller betalning av ersättning av statsmedel med stöd av denna paragraf behandlas av Statskontoret som första instans.

27 §

Rehabiliteringspenning

En arbetstagare har rätt till rehabiliteringspenning för de kalendermånader under vilka han eller hon på grund av yrkesinriktad rehabilitering är helt eller delvis förhindrad att utföra förvärvsarbete.

Rehabiliteringspenningen är lika stor som det sammanräknade beloppet av de arbetspensioner, förhöjt med 33 procent, som arbetstagaren skulle ha rätt till, om han eller hon när ansökan om rehabilitering gjordes hade blivit arbetsoförmögen på ett sätt som berättigar till full invalidpension.

Om arbetstagarens sjukledighet har börjat medan hans eller hennes anställningsförhållande pågick och rehabiliteringsbehovet fanns redan när sjukledigheten började, är rehabiliteringspenningen dock lika stor som det sammanräknade beloppet av de arbetspensioner, förhöjt med 33 procent, som arbetstagaren skulle ha rätt till, om han eller hon när sjukledigheten började hade blivit arbetsoförmögen på ett sätt som berättigar till full invalidpension.

28 §

Partiell rehabiliteringspenning

Om en arbetstagare under den tid yrkesinriktad rehabilitering pågår tjänar mer än hälften av den stabiliserade inkomsten, utgör rehabiliteringspenningen hälften av den rehabiliteringspenning som avses i 27 §.

29 §

Rehabiliteringstillägg till invalidpensionstagare

Om en arbetstagare får invalidpension enligt denna lag har han eller hon inte rätt till rehabiliteringspenning enligt 27 §. Invalidpensionstagaren får utöver invalidpensionen ett rehabiliteringstillägg för den tid som den yrkesinriktade rehabiliteringen pågår. Rehabiliteringstillägget utgör 33 procent av invalidpensionen.

Delinvalidpension kan betalas som full pension under tiden för yrkesinriktad rehabilitering och förhöjd på det sätt som bestäms i 1 mom.

30 §

Rehabiliteringsunderstöd enligt prövning

En arbetstagare kan beviljas rehabiliteringspenning i form av rehabiliteringsunderstöd enligt prövning till ett lika stort belopp som invalidpensionen för tiden från rehabiliteringsbeslutet till rehabiliteringens början samt för tiden mellan rehabiliteringsperioder. Rehabiliteringsunderstöd enligt prövning kan beviljas också för utarbetande av en i 25 § 2 mom. avsedd rehabiliteringsplan.

Rehabiliteringsunderstöd betalas högst för tre månader per kalenderår så att tiden räknas separat för tiden från rehabiliteringsbeslutet till rehabiliteringens början samt för tiden mellan rehabiliteringsperioderna. Rehabiliteringsunderstöd kan dock betalas även för en längre tid, om detta är motiverat för tryggnad av rehabiliteringen.

31 §

Indragning av rehabiliteringspenning eller av invalidpensionstagares rehabiliteringstillägg

Rehabiliteringspenningen eller det rehabiliteringstillägg som betalas till en invalidpensionstagare kan dras in, om mottagaren utan giltig orsak vägrar delta i yrkesinriktad rehabilitering eller avbryter sådan rehabilitering.

En arbetstagare har inte utan giltig orsak rätt till invalidpension förrän rätten till rehabiliteringspenning enligt arbetspensionslagarna eller

lagen om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner (566/2005) har upphört.

32 §

Statskontorets anmälningsskyldighet

Statskontoret skall underrätta Folkpensionsanstalten om yrkesinriktad rehabilitering samt om sådana beslut som gäller rehabiliteringspenning och rehabiliteringstillägg.

33 §

Andra bestämmelser om rehabilitering

I fråga om rehabiliteringspenningen och rehabiliteringstillägget samt mottagare av dem gäller i tillämpliga delar vad som föreskrivs i denna lag om invalidpension och invalidpensionstagarare.

Rehabiliteringspenning och rehabiliteringstillägg kan också betalas för kortare tid än en månad. Primärtid enligt sjukförsäkringslagen inverkar inte på begynnelse tidpunkten för rehabiliteringspenningen. Under den tid för vilken rehabiliteringspenning betalas intjänas inte pension enligt 57 § och rehabiliteringsförmåner tas inte som grund för familjepension. För arbete under den tid för vilken rehabiliteringspenning betalas tjänas ny pension in på det sätt som bestäms i 53 §.

Invalidpension

34 §

Förmåner vid arbetsoförmåga

En arbetstagare har på grundval av nedsatt arbetsförmåga i enlighet med vad som föreskrivs i denna lag rätt till invalidpension tills han eller hon fyller 63 år. Invalidpension beviljas tills vidare eller i form av rehabiliteringsstöd för viss tid.

Vad som i denna lag föreskrivs om invalidpension och mottagare av sådan pension skall tillämpas på rehabiliteringsstöd och mottagare av sådant stöd.

35 §

Rätten till invalidpension

En arbetstagare har rätt till invalidpension, om han eller hon på grund av sjukdom, lyte eller skada utan avbrott för minst ett år

1) medan anställningen pågått blivit oförmögen att sköta sin tjänst eller sitt arbete, tiden från och med arbetsoförmågans början inberäknad,

2) efter det att anställningen upphört med beaktande av hans eller hennes återstående arbetsförmåga blivit oförmögen att skaffa sig förvärvsinkomster genom sådant tillgängligt arbete som han eller hon skäligen kan förutsättas utföra.

Vid tillämpning av 1 mom. 2 punkten beaktas också arbetstagarens utbildning, tidigare verksamhet, ålder, boningsort och andra därmed jämförbara omständigheter. Om arbetsförmågan varierar beaktas arbetstagarens årliga inkomster.

Utöver vad som i 1 och 2 mom. bestäms om faktorer som skall beaktas vid bedömningen av i vilken mån arbetsförmågan är nedsatt skall i fråga om en arbetstagare som fyllt 60 år och som har en lång yrkeskarriär, vid bedömningen av rätten till invalidpension även beaktas om arbetet har varit påfrestande och slitsamt samt de krav och det ansvar som hänför sig till arbetet, om dessa faktorer i kombination med sjukdom, lyte eller skada gör det oskäligt för arbetstagaren att fortsätta i arbete.

Invalidpension beviljas antingen som full invalidpension eller som delinvalidpension. Full invalidpension beviljas arbetstagare vars arbetsförmåga kan uppskattas vara nedsatt med minst tre femtedelar i åtminstone ett år. Är arbetsförmågan nedsatt med mindre än detta, men med minst två femtedelar, beviljas pensionen som delinvalidpension.

36 §

Invalidpension på basis av pension som beviljats enligt någon annan arbetspensionslag

En arbetstagare har rätt till invalidpension när han eller hon, efter det att en anställning som omfattas av denna lag upphört, för senare tjänste- eller arbetsavtalsförhållande eller företagaverksamhet beviljats invalidpension enligt någon annan arbetspensionslag. I sådana fall beviljas invalidpension enligt denna lag som full pension eller delinvalidpension, beroende på hur den pension som utgör grunden för pensionen är beviljad.

37 §

Utredning av rehabiliteringsmöjligheterna

Innan Statskontoret fattar beslut om invalidpension skall det försäkra sig om att arbetstagarens möjligheter till rehabilitering har klarlagts.

38 §

Invalidpensionens belopp

Beloppet av full invalidpension är summan av den intjänade pensionen före utgången av det år som föregick pensionsfallsåret och pensionsdelen för återstående tid enligt 55 §. Delinvalidpensionen utgör hälften av full invalidpension.

39 §

Begynnelsestidpunkten för full invalidpension

Full invalidpension börjar tidigast från ingången av kalendermånaden efter den under vilken den i 12 kap. 3 § i sjukförsäkringslagen avsedda primärtiden för dagpenningen utgår.

Full invalidpension börjar dock från ingången av månaden efter den under vilken arbetsoförmågan började, om

1) pensionsansökan har gjorts innan Folkpensionsanstalten har fastställt primärtiden för sjukdagpenningen, och det före utgången av den andra kalendermånaden som följer på pensionsan-

sökan inte har beviljats sådan dagpenning som skall betalas för minst en månad utan avbrott och som hänför sig till tiden efter arbetsoförmågans början, eller

2) dagpenningsansökan som hänför sig till tiden efter arbetsoförmågans början har avslagits, och arbetstagaren inte har beviljats sådan dagpenning som skall betalas för minst en månad utan avbrott och som hänför sig till tiden efter avslaget.

Har en arbetstagare rätt att från utlandet få en förmån som motsvarar dagpenning enligt sjukförsäkringslagen, beaktas förmånen vid fastställandet av begynnelsestidpunkten för invalidpensionen på samma sätt som dagpenning enligt sjukförsäkringslagen, dock för högst den maximala betalningstiden enligt sjukförsäkringslagen.

40 §

Begynnelsestidpunkten för delinvalidpension

Delinvalidpension börjar från ingången av den månad som följer på pensionsfallet.

41 §

Betalning av invalidpension retroaktivt

Utan giltigt orsak betalas invalidpension inte retroaktivt för längre tid än de sex månader som föregår ansökan om pension.

Om invalidpension beviljas retroaktivt, betalas pensionen inte för den tid för vilken arbetstagaren har fått rehabiliteringspenning enligt arbetspensionslagarna eller lagen om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner eller ersättning för inkomstbortfall med stöd av lagen om olycksfallsförsäkring (625/1991) eller lagen om rehabilitering som ersätts enligt lagen om olycksfallsförsäkring (625/1991) eller lagen om rehabilitering som ersätts enligt trafikförsäkringslagen (626/1991).

Om invalidpension beviljas retroaktivt såsom delinvalidpension eller full invalidpension på basis av 39 § 2 mom. och dagpenning eller partiell sjukdagpenning enligt sjukförsäkrings-

lagen har utbetalats för samma tid, betalas invalidpension för denna tid till den del invalidpensionens belopp överstiger beloppet av dagpenningen.

42 §

Tid för vilken rehabiliteringsstöd beviljas

Är arbetstagarens arbetsförmåga nedsatt för en begränsad tid men i minst ett år, har arbetstagaren rätt att så länge som han eller hon bedöms vara arbetsoförmögen på det sätt som avses i denna lag få rehabiliteringsstöd för att återställa arbetsförmågan.

När rehabiliteringsstöd beviljas skall Statskontoret försäkra sig om att en vård- eller rehabiliteringsplan har utarbetats för arbetstagaren. Rehabiliteringsstöd kan beviljas en arbetsoförmögen arbetstagare även för den tid vård- eller rehabiliteringsplanen håller på att tas fram.

43 §

Invalidpensionstagarens anmälningsskyldighet

Den som får invalidpension är skyldig att underrätta Statskontoret om att han eller hon återfått arbetsförmågan, om att han eller hon börjar förvärvsarbete och om att rehabiliteringen avslutats.

44 §

Utredning av fortsatt arbetsoförmåga

Om Statskontoret har grundad anledning att anta att invalidpensionstagaren åter är arbetsoförmögen är pensionstagaren, om Statskontoret så bestämmer, skyldig att för utredning av om arbetsoförmågan fortgår låta undersöka sig hos en av Statskontoret angiven legitimerad läkare eller på en rehabiliteringsanstalt eller en undersökningsinrättning som anvisas av Statskontoret. Statskontoret skall då ersätta skäligena kostnader för undersökningen och eventuella resor.

45 §

Översyn av rätten till invalidpension

Om invalidpensionstagarens arbetsförmåga förändras, ses rätten till invalidpension över på hans eller hennes ansökan eller på Statskontorets initiativ.

Vid en bedömning av huruvida invalidpensionstagarens arbetsförmåga har förändrats eller återställts beaktas förändringarna i arbetstagarens arbetsinkomst. Arbetstagaren har inte rätt till full invalidpension för den tid under vilken arbetsinkomsten överstiger 40 procent av den stabiliserade genomsnittliga inkomsten för tiden innan arbetsoförmågan började eller rätt till delinvalidpension för den tid under vilken arbetsinkomsten överstiger 60 procent av den nämnda genomsnittliga inkomsten.

46 §

Ändring av invalidpensionens belopp

Sker en sådan förändring i arbetsförmågan hos en arbetstagare som får full invalidpension att han eller hon har rätt att få delinvalidpension och förändringen kan bedömas fortgå minst ett år, ändras invalidpensionen till delinvalidpension från ingången av månaden efter förändringen.

Sker en sådan förändring i arbetsförmågan hos en arbetstagare som får delinvalidpension att han eller hon har rätt att få full invalidpension och förändringen kan bedömas fortgå minst ett år, ändras delinvalidpensionen till full invalidpension. Full invalidpension börjar så som bestäms i 39 §. Delinvalidpensionen betalas till dess full invalidpension börjar.

47 §

Indragning av invalidpension

Om en invalidpensionstagare har återfått sin arbetsförmåga i sådan grad att han eller hon inte längre uppfyller villkoren för erhållande av invalidpension, dras pensionen in från och med in-

gången av kalendermånaden efter den under vilken pensionstagaren återfått arbetsförmågan.

Om invalidpensionen dras in eller rehabiliteringsstödet upphör, kan för att stödja återgången till arbete utbetalningen av pension fortsättas i form av rehabiliteringsstöd till samma belopp som delinvalidpension även för en kortare tid än ett år.

48 §

Avbrott i utbetalningen av invalidpension

Utbetalningen av invalidpension kan avbrytas, om pensionstagaren

1) är i förvärvsarbete och inkomsten av detta arbete tillfälligt överstiger 60 procent av den stabiliserade genomsnittliga inkomsten för tiden innan arbetsoförmågan började,

2) inte samtycker till undersökning som Statskontoret förelagt honom eller henne i enlighet med 44 §, förutom om det finns ett godtagbart skäl till detta,

3) inte lämnar resultaten av den undersökning som avses i 44 § till Statskontoret inom en skälig tid som Statskontoret sätter ut, eller

4) utan giltigt skäl vägrar delta i rehabilitering eller utbildning som Statskontoret ordnar.

49 §

Justering, indragning eller avbrytande av invalidpension retroaktivt

Pensionen kan dras in eller justeras eller utbetalningen av den kan avbrytas retroaktivt för högst ett år. Denna tid beräknas från ingången av kalendermånaden efter den under vilken pensionstagaren ansökt om justering eller Statskontoret vidtagit justeringsåtgärder. Om utbetalningen av invalidpension har avbrutits, justeras eller indras dock pensionen från tidpunkten för avbrytandet.

50 §

Ändring av invalidpension till ålderspension och rätt till ny pension som intjänats under tiden för invalidpension

Full invalidpension ändras till ålderspension och delinvalidpension till sådan ålderspension som till beloppet motsvarar full invalidpension från ingången av månaden efter den under vilken pensionstagaren fyller 63 år eller uppnår en lägre pensionsålder, i fråga om en pensionstagare i tjänsteförhållande dock senast när han eller hon uppnår avgångsåldern.

Arbetstagaren har på ansökan rätt till pension som intjänats på grundval av arbete som utförts under tiden för invalidpension tidigast från den tidpunkt då invalidpensionen ändras till ålderspension, förutsatt att arbetstagaren inte längre är i den anställning från vilket han eller hon pensioneras.

Pensionen beräknas i form av invalidpension, men beviljas i form av ålderspension från ingången av månaden efter den under vilken 63 års ålder uppnåddes, om

1) arbetstagaren har fyllt 63 år före utgången av den primärtid som avses i 12 kap. 3 § i sjukförsäkringslagen, eller

2) någon primärtid inte fastställs för arbetstagaren på basis av 12 kap. 3 § 2 mom. i sjukförsäkringslagen, eftersom arbetstagaren har fyllt 63 år.

51 §

Hänvisning till rehabilitering

Avslås en ansökan om invalidpension eller arbetspensionsrehabilitering, skall Statskontoret i samarbete med dem som tillhandahåller rehabiliteringstjänster se till att arbetstagaren ges information om andra rehabiliteringsmöjligheter och hänvisas till annan rehabilitering eller någon annan service som motsvarar hans eller hennes rehabiliteringsbehov. Statskontoret skall dessutom iaktta lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen (497/2003).

3 kap.

Fastställande av pension

52 §

Grunderna för pensionstillväxten

Pensionen tillväxer

1) på grundval av sådana arbetsinkomster enligt 59 § som arbetstagaren har tjänat från ingången av kalendermånaden efter den under vilken 18 års ålder uppnåddes till utgången av den månad under vilken arbetstagaren fyller 68 år,

2) för oavlönad tid som avses i 62 §, och

3) för tid med invalidpension och deltidspension enligt denna lag.

Till pension berättigar inte arbetsinkomster under det år under vilket arbetsoförmågan började, om den återstående tiden vid fastställandet av invalidpensionen har räknats såsom till pension berättigande tid enligt 55 §.

53 §

Tillväxtprocent för pension

Pensionen tillväxer på grundval av de pensionsgrundande arbetsinkomster som avses i 59 § för ettvarit år (*årsinkomst*) med

1) 1,5 procent fram till utgången av den kalendermånad under vilken arbetstagaren fyller 53 år,

2) 1,9 procent från och med ingången av kalendermånaden efter den under vilken arbetstagaren fyller 53 år fram till utgången av den kalendermånad under vilken arbetstagaren fyller 63 år,

3) 4,5 procent från och med ingången av kalendermånaden efter den under vilken arbetstagaren fyller 63 år fram till utgången av den kalendermånad under vilken arbetstagaren fyller 68 år.

Om en i 1 mom. angiven procentsats ändras under kalenderåret, fastställs pensionstillväxten enligt en genomsnittlig procentsats på grundval av andra inkomster än sådana som intjänats efter ålderspensionens början. Den genomsnittliga tillväxten räknas ut genom att tillväxtprocentsat-

serna enligt 1 mom. beaktas i förhållande till det antal kalendermånader under kalenderåret till vilka procentsatserna hänför sig.

Arbetar arbetstagaren i något annat EU- eller EES-land än i Finland efter att ha uppnått 53 års ålder, fogas till den teoretiska pensionen ett särskilt tillägg som räknas ut på basis av skillnaden mellan den procentsats som avses i 1 mom. 2 och 3 punkten och den procentsats som avses i 1 mom. 1 punkten. Det särskilda tillägget räknas ut på basis av arbetsinkomsterna i Finland.

54 §

Pensionstillväxt för oavlönad tid

Pensionen tillväxer med 1,5 procent på grundval av den inkomst som ligger till grund för en i 62 § avsedd förmån som arbetstagaren under ettvarit kalenderår erhållit för oavlönad tid.

55 §

Fastställande av pension för återstående tid

När invalidpensionen fastställs berättigar tiden från ingången av det kalenderår då arbetstagaren blev arbetsoförmögen till utgången av den kalendermånad då han eller hon uppnådde 63 års ålder eller en lägre pensionsålder eller avgångsålder (*återstående tid*) till pension. En förutsättning för erhållande av pension för återstående tid är att arbetstagaren under de tio kalenderår som föregick det år under vilket arbetsoförmågan började har haft sammanlagt minst 12 566,70 euro i arbetsinkomster enligt arbetspensionslagarna.

Av den i 63 § avsedda inkomst som pensionen för återstående tid grundar sig på utgör pensionen för återstående tid

1) 1,5 procent per år till den del som pensionen omfattar återstående tid fram till utgången av den månad under vilken arbetstagaren fyller 50 år,

2) 1,3 procent per år till den del som den återstående tiden omfattar tiden från ingången av den kalendermånad efter den under vilken arbetstagaren fyller 50 år fram till utgången av den

kalendermånad under vilken arbetstagaren fyller 63 år.

56 §

Pensionstillväxt för arbete som utförs under tiden med pension

Pensionen tillväxer med 1,5 procent på grundval av de pensionsgrundande årsinkomster som pensionstagaren har under den tid för vilken han eller hon enligt en arbetspensionslag har fått invalidpension eller ålderspension eller motsvarande pension från utlandet.

57 §

Pensionstillväxt för tid med invalidpension som upphört

Om en arbetstagare som har fått invalidpension senare beviljas pension på nya grunder på basis av ålder eller arbetsoförmåga, räknas såsom till pension berättigande tid även den tid under vilken arbetstagaren fick invalidpension. När pensionen för denna tid räknas ut används som grund den inkomst för återstående tid som hänförs sig till den invalidpension som upphört.

På basis av 1 mom. tillväxer pensionen från och med ingången av det år under vilket arbetsoförmågan började till utgången av den månad under vilken invalidpensionen upphörde på grundval av den inkomst som pensionen för återstående tid grundar sig på och som hänförs sig till invalidpensionen med

1) 1,5 procent per år till den del pensionen omfattar tiden fram till utgången av den månad under vilken arbetstagaren fyller 50 år,

2) 1,3 procent per år till den del pensionen omfattar tiden från ingången av kalendermånaden efter den under vilken arbetstagaren fyller 50 år fram till utgången av den kalendermånad under vilken arbetstagaren fyller 63 år.

Har arbetstagaren utöver invalidpension enligt denna lag fått invalidpension enligt någon annan arbetspensionslag, utgör den inkomst för återstående tid som omfattas av denna lag och som hänförs sig till den invalidpension som upp-

hört samma relativa andel av de inkomster för återstående tid som hänförs sig till de invalidpensioner som arbetstagaren erhållit som den andel arbetsinkomsterna enligt denna lag utgör av summan av inkomsterna enligt arbetspensionslagarna under den granskningstid som avses i 63 och 65 §.

Har arbetstagaren fått invalidpension utan grund, räknas vid beräkningen av ny pension inte denna tid med invalidpension såsom till pension berättigande tid.

58 §

Pensionstillväxt på grundval av deltidarbete och för tid med deltidspension

På grundval av inkomster av deltidarbete som utförs vid sidan av deltidspension samt på grundval av inkomster som ligger till grund för i 62 § avsedda förmåner för oavlönad tid under tiden för deltidarbete tillväxer pensionen i enlighet med 53 och 54 §.

För tid med deltidspension tillväxer ålderspensionen med 0,75 procent per år av det i 15 § 1 mom. avsedda inkomstbortfall på basis av vilket arbetstagarens deltidspension första gången har räknats ut.

När invalidpensionen räknas ut på basis av arbetsoförmåga som börjat under tid med deltidspension, tillväxer pensionen för tiden med deltidspension med 1,5 procent av inkomstbortfallet per år. Räknas även pension för återstående tid med i pension som tjänas in på grundval av deltidarbete som utförs vid sidan av deltidspension när invalidpensionen fastställs, skall pensionen för återstående tid räknas ut enligt tillväxtprocentsatserna i 55 § också i fråga om inkomstbortfallet.

59 §

Arbetsinkomster som berättigar till pension

När den pensionsgrundande arbetsinkomsten bestäms skall lön eller annan ersättning som har betalats eller enligt överenskommelse skall betalas för arbete beaktas. Sådan ersättning anses

som arbetsinkomst på grundval av vilken pension intjänas även då det betalas till arbetstagaren av ett konkursbo, av en sådan myndighet som enligt lönegarantilagen (866/1998) ansvarar för lönegarantin eller av någon annan betalare (*ställföreträdande betalare*) i stället för av arbetsgivaren.

Som ersättning enligt 1 mom. betraktas inte

1) en personalförmån som tillhandahållits av arbetsgivaren,

2) dagtraktamenten eller andra kostnadsersättningar för tjänsteresa,

3) lön för väntetid enligt 2 kap. 14 § 1 mom. i arbetsavtalslagen (55/2001),

4) ersättningar som betalas vid upphävande av arbetsavtal eller tjänsteförhållande, eller andra skadestånd,

5) till arbetstagaren betalda ersättningar och övriga förmåner enligt lagen om ersättningar på grund av lokala särförhållanden samt andra förmåner till tjänstemän inom utrikesrepresentationen (651/1993) samt ortstillägg och ersättningar enligt förordningen om ersättningar på grund av lokala särförhållanden till tjänstemän inom utrikesrepresentationen (652/1993), eller

6) andra förmåner och prestationer som följer av en anställning men inte utgör ersättning för utför arbete.

60 §

Arbetsinkomster som berättigar till pension vid arbete utomlands

Om en arbetstagare från Finland sänds utomlands för att arbeta, betraktas den lön som skulle betalas för motsvarande arbete i Finland, med avvikelse från vad som bestäms i 59 §, som den arbetsinkomst som utgör grund för pensionen. Om motsvarande arbete inte finns i Finland, betraktas den lön som annars kan anses motsvara nämnda arbete som arbetsinkomst.

61 §

Avdrag för arbetstagarens pensionsavgift från årsinkomsten

När den pensionsgrundande arbetsinkomsten fastställs avdras från arbetsinkomsten för ettvarit år ett belopp som motsvarar den pensionsavgift som avses i 136 § och som fastställts för arbetstagarna för året i fråga.

62 §

Oavlönad tid som berättigar till pension

Oavlönad tid berättigar till pension, om arbetstagaren före ingången av pensionsfallsåret har haft minst 12 566,70 euro i arbetsinkomster som är försäkrade enligt arbetspensionslagarna.

Till pension berättigar inkomst som ligger till grund för en förmån för oavlönad tid på det sätt som avses i 3 mom. och som arbetstagaren har erhållit från ingången av kalendermånaden efter den under vilken 18 års ålder uppnåtts till utgången av det år som föregår pensionsfallet. När ålderspension räknas ut beaktas dock inkomst som ligger till grund för en förmån som arbetstagaren erhållit fram till utgången av månaden för ålderspensionsfallet.

De inkomster som ligger till grund för förmåner för oavlönad tid betraktas som inkomster under det kalenderår till vilket förmånstiden hänförs. De inkomster som ligger till grund för förmånerna berättigar till pension enligt följande:

1) 117 procent av sådan arbetsinkomst enligt sjukförsäkringslagen som ligger till grund för moderskaps-, särskild moderskaps-, faderskaps- eller föräldrapenning för den tid för vilken förmånen har betalats till arbetstagaren och 17 procent för den tid för vilken förmånen har betalats till arbetsgivaren,

2) 75 procent av den inkomst som ligger till grund för alterneringsersättning enligt lagen om alterneringsledighet (1305/2002),

3) 75 procent av den inkomst som ligger till grund för inkomstrelaterad dagpenning enligt la-

gen om utkomstskydd för arbetslösa till den del dagpenning har erhållits till utgången av den månad under vilken 63 års ålder uppnåtts,

4) 65 procent av den inkomst som ligger till grund för förtjänststöd enligt lagen om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002),

5) 65 procent av den inkomst som ligger till grund för den utbildningsdagpenning som avses i 10 kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa,

6) 65 procent av den inkomst som ligger till grund för vuxenutbildningsstöd enligt lagen om vuxenutbildningsstöd (1276/2000),

7) 65 procent av den arbetsinkomst som ligger till grund för rehabiliteringspenning enligt arbetspensionslagarna eller lagen om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner, eller för ersättning för förlorad inkomst som beviljats enligt bestämmelserna om rehabilitering inom ramen för olycksfallsförsäkring eller trafikförsäkring, för den tid för vilken förmånen har betalats till arbetstagaren, dock inte om rehabiliteringspenningen har utbetalats som ett tillägg till pension,

8) 65 procent av sådan arbetsinkomst som ligger till grund för sjukdagpenning, partiell sjukdagpenning och specialvårdspenning och som avses i sjukförsäkringslagen, för den tid för vilken förmånen har betalats till arbetstagaren, dock så att inkomsten som ligger till grund för partiell sjukdagpenning är hälften av arbetsinkomsten som ligger till grund för sjukdagpenningen,

9) 65 procent av den arbetsinkomst som ligger till grund för ersättning för förlorad inkomst som beviljats enligt bestämmelserna om olycksfallsförsäkring, trafikförsäkring eller försäkring för olycksfall i militärtjänst, för den tid för vilken dagpenning har betalats till arbetstagaren, dock inte till den del pension i enlighet med 8 punkten intjänas av samma orsak.

Har en förmån som avses i 3 mom. 1 punkten på grund av att förvärvsinkomster saknas eller att de har varit låga betalats till ett belopp som motsvarar minimidagpenning, är den inkomst som ligger till grund för pensionen 523,61 euro i månaden. Har förmånen på grund av återgång till arbetet betalats till ett belopp som motsvarar mi-

nimidagpenning, anses som den inkomst som ligger till grund för förmånen beloppet av den minimidagpenning som betalats till arbetstagaren.

På grundval av inkomst som ligger till grund för en förmån intjänas inte pension för den tid för vilken arbetstagaren har erhållit annan pension enligt arbetspensionslagarna än deltidspension eller familjepension.

Om en pensionstagare är berättigad till pension enligt två eller flera arbetspensionslagar, behandlas och avgörs den del av pensionen som intjänats på basis av inkomsterna i 1—4 mom. av den sista pensionsanstalt som avses i 109 § eller, om bestämmelserna om sista pensionsanstalt inte tillämpas, den pensionsanstalt som avses i 106 § mom. i lagen om pension för arbetstagare eller, om arbetstagaren inte har arbetsinkomster enligt pensionslagar för den privata sektorn, den pensionsanstalt där pensionsskyddet har ordnats på basis av det sista förvärvsarbetet. Ansvaret för den pension som intjänats på basis av dessa förmåner delas mellan pensionsanstalterna på det sätt som föreskrivs i 178 § i lagen om pension för arbetstagare.

63 §

Inkomst som ligger till grund för pension för återstående tid

Den arbetsinkomst som pension för återstående tid grundar sig på (*inkomst för återstående tid*) bestäms på grundval av de arbetsinkomster enligt arbetspensionslagarna och de till grund för i 62 § avsedda förmåner för oavlönad tid liggande inkomster vilka arbetstagaren har erhållit under de fem kalenderår som föregick det år under vilket arbetsoförmågan började (*granskningstid*). Inkomsten för återstående tid är per månad summan av dessa under granskningstiden erhållna arbetsinkomster, inkomster som ligger till grund för förmåner för oavlönad tid

och inkomster som avses i 4 mom., dividerad med sextio.

När inkomsten för återstående tid bestäms beaktas

1) inkomst som ligger till grund för moderskaps-, särskild moderskaps-, faderskaps- eller föräldrapenning till det belopp som avses i 62 § 3 mom., och

2) andra inkomster som ligger till grund för i 62 § avsedda förmåner för oavlönad tid till 100 procent.

Har en förmån som avses i 1 mom. på grund av att förvärvsinkomster saknas eller att de har varit låga betalats till ett belopp som motsvarar minimidagpenning, beaktas 523,61 euro i månaden när inkomsten för återstående tid bestäms. Har förmånen på grund av återgång till arbetet betalats till ett belopp som motsvarar minimidagpenning, beaktas den minimidagpenning som har betalats till arbetstagaren när inkomsten för återstående tid bestäms.

När inkomsten för återstående tid bestäms beaktas såsom inkomst 1 047,22 euro för varje hel månad för vilken arbetstagaren under granskningstiden har fått

1) grunddagpenning, arbetsmarknadsstöd eller utbildningsdagpenning till ett belopp som motsvarar grunddagpenningen enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa, eller

2) utbildningsstöd enligt lagen om offentlig arbetskraftsservice såsom grundstöd.

Den dagpenning som avses i sjukförsäkringslagen beaktas på det sätt som avses i 4 mom., om den har beviljats till samma belopp som den grunddagpenning som avses i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Har arbetstagaren under granskningstiden inte några arbetsinkomster som berättigar till pension, räknas pensionsdelen för återstående tid inte heller till pensionen på basis av inkomster som ligger till grund för i 62 § avsedda förmåner för oavlönad tid eller inkomster som avses i 4 mom.

64 §

Hur tid för vård av barn inverkar på pension för återstående tid

Är en arbetstagares arbetsinkomster under den granskningstid som avses i 63 § 1 mom. mindre än den stabiliserade inkomstnivån på grund av vård av barn under tre år och leder detta till att pensionen enligt arbetspensionslagarna sjunker med minst 20 procent, används på ansökan av arbetstagaren såsom arbetsinkomst enligt 63 § 1 mom. den arbetsinkomst som vårdtiden inte har minskat. I detta fall beaktas dock arbetsinkomster högst för de tio senaste åren.

65 §

Fastställande av pension för återstående tid på grundval av inkomst under mindre än fem år

Har en arbetstagare arbetsinkomster som berättigar till pension, inkomster som ligger till grund för en förmån för oavlönad tid eller inkomster för återstående tid enligt 63 § endast under det år under vilket arbetsoförmågan började eller året innan, beaktas vid fastställandet av inkomsten för återstående tid även inkomsterna under det år då arbetsoförmågan började fram till utgången av den månad under vilken arbetstagaren har blivit arbetsoförmögen.

Har arbetstagaren blivit arbetsoförmögen före utgången av det kalenderår under vilket han eller hon fyller 23 år, är granskningstiden tiden mellan ingången av månaden efter uppnådd 18 års ålder och utgången av den månad under vilken arbetsoförmågan började. Härvid är inkomsten för återstående tid per månad summan av de inkomster för återstående tid som avses i 63 § och som erhållits under granskningstiden, dividerad med det antal månader som ingår i samma period, dock med högst 60.

66 §

Fördelning av inkomst för återstående tid

Beaktas återstående tid i en arbetstagares pension på basis av flera olika arbetspensionslagar, utgör den inkomst för återstående tid som omfattas av denna lag en lika stor andel av summan av inkomsterna för återstående tid som den andel arbetsinkomsterna enligt denna lag utgör av summan av inkomsterna enligt arbetspensionslagarna under den granskningstid som avses i 63 eller 65 §.

67 §

Pension på tidigare grunder

Beviljas en arbetstagare som fått rehabiliteringspenning enligt denna lag invalidpension på grund av arbetsoförmåga som har börjat innan två år har förflutit från det att rehabiliteringspenningensperioden löpte ut, fastställs invalidpensionen på de grunder enligt vilka den skulle ha fastställts om arbetsoförmågan hade börjat vid ingången av rehabiliteringspenningensperioden.

Om en arbetstagare som har fått invalidpension senare beviljas invalidpension på grund av sådan ny arbetsoförmåga som har börjat innan två år har förflutit från det att den tidigare invalidpensionen upphörde, fastställs den nya invalidpensionen enligt samma grunder som den tidigare beviljade invalidpensionen. Förfarandet är detsamma också senare, om en arbetstagare som fått invalidpension beviljas ny invalidpension med anledning av samma sjukdom, lyte eller skada som legat till grund för den tidigare invalidpensionen.

Om en arbetstagare som har fått invalidpension beviljas ålderspension som börjar innan två år har förflutit från det att invalidpensionen upphörde, fastställs ålderspensionen enligt samma grunder som den ovan nämnda invalidpensionen.

68 §

Avdrag för pension eller motsvarande förmån från utlandet

Från pension som betalas enligt denna lag avdras sådan pension eller motsvarande förmån från utlandet som betalas till en i utlandet anställd arbetstagare i statens tjänst och i vars kostnader staten har deltagit, till den del den baserar sig på samma arbetsinkomst som pension enligt denna lag.

En förmån som motsvarar i 1 mom. nämnd pension dras av från pension enligt denna lag i enlighet med de beräkningsgrunder som fastställs av finansministeriet.

69 §

Pensionstillväxt för året för pensionsfallet

Har en arbetstagare inkomster som omfattas av denna lag under minst tre kalenderår i följd före året för pensionsfallet och dessa inkomster uppgår till minst 6 000 euro varje år, tillväxer pensionen för året för pensionsfallet på grundval av inkomsterna under året före året för pensionsfallet. Inkomsterna under det föregående året multipliceras med antalet månader från ingången av året för pensionsfallet till utgången av månaden för pensionsfallet och divideras med 12.

Om inkomsterna under året före året för pensionsfallet trots allt avviker från de genomsnittliga inkomsterna under de föregående två åren med över 10 procent eller om arbetstagaren under året för pensionsfallet har varit berättigad till förmåner enligt 62 § eller lagen om pensionersättning som skall betalas av statens medel för tiden för vård av barn under tre år eller för tiden för studier, tillämpas inte 1 mom. utan pensionen för året för pensionsfallet tillväxer på grundval av de inkomster som omfattas av denna lag och som har betalats före pensionsfallet.

70 §

Lönekoeficient

De inkomstgränser och belopp som anges i denna lag justeras årligen vid ingången av januari med en koeficient, i vilken vägningskoeficienten för förändringar i lönenivån utgör 0,8 och vägningskoeficienten för förändringar i prisnivån 0,2 (*lönekoeficient*). Lönekoeficienten fastställs årligen av social- och hälsovårdsministeriet med stöd av 100 § i lagen om pension för arbetstagare.

Vid beräkningen av en pension justeras årsinkomsterna med lönekoeficienten till nivån under det år då pensionen börjar.

Inkomstgränserna och beloppen enligt denna lag motsvarar värdet ett (1,000) år 2004 för den lönekoeficient som avses i 1 mom.

71 §

Engångsförhöjning av invalidpension

En engångsförhöjning läggs till arbetstagarens invalidpension och rehabiliteringsstöd från ingången av det kalenderår fram till vilket det har gått fem kalenderår sedan invalidpensionen eller rehabiliteringsstödet började.

Engångsförhöjningen räknas ut på basis av den pension som beviljats arbetstagaren enligt denna lag. Förhöjningen bestäms enligt arbetstagarens ålder vid ingången av året för förhöjningen så att förhöjningen är 21 procent, om arbetstagaren vid ingången av året för förhöjningen är 24—26 år. Förhöjningsprocentsatsen sjunker för varje levnadsår med 0,7 procentenheter. Förhöjningen görs inte, om arbetstagaren vid ingången av året för förhöjningen har fyllt 55 år. Någon engångsförhöjning görs inte på rehabiliteringstillägg.

72 §

Livslängdskoeficient

Efter 2009 anpassas pensionsskyddet till förändringen i den förväntade medellivslängden genom att pensionen, när ålderspensionen börjar,

omräknas med den livslängdskoeficient som fastställts för det år då arbetstagaren fyllde 62 år. Om ålderspensionen börjar före det år då arbetstagaren fyller 62 år, omräknas den med den livslängdskoeficient som fastställts för det år då pensionen började.

När en invalidpension ändras till ålderspension vid 62 års ålder eller senare, justeras pensionen med den livslängdskoeficient som fastställts för det år arbetstagaren fyller 62 år. Om en invalidpension ändras till ålderspension före det år då 62 års ålder uppnås, justeras pensionen ändå med den livslängdskoeficient som fastställts för det år då pensionen ändras till ålderspension.

Livslängdskoeficienten fastställs årligen av social- och hälsovårdsministeriet med stöd av 83 § i lagen om pension för arbetstagare.

73 §

Primära förmåner som dras av från pension

Från pension enligt denna lag avdras följande primära förmåner:

1) dagpenning eller olycksfallspension som grundar sig på lagen om olycksfallsförsäkring,

2) ersättning för inkomstbortfall på grund av egen skada eller pension beviljad med stöd av trafikförsäkringslagen,

3) ersättning för inkomstbortfall beviljad med stöd av lagen om rehabilitering som ersätts enligt lagen om olycksfallsförsäkring,

4) ersättning för inkomstbortfall beviljad med stöd av lagen om rehabilitering som ersätts enligt trafikförsäkringslagen,

5) livränta beviljad med stöd av lagen om skada, ådragen i militärtjänst (404/1948), och

6) dagpenning eller olycksfallspension beviljad med stöd av lagen om olycksfall i militärtjänst (1211/1990).

Om en arbetstagare har rätt till en i 1 mom. nämnd förmån, betalas i pension enligt denna lag en lika stor del av skillnaden mellan det sammanlagda beloppet av alla arbetspensioner och den i 1 mom. nämnda förmånen som pensionen enligt denna lag utgör av samtliga arbetspensioner.

Som primär förmån betraktas även en sådan förmån från en annan stat som motsvarar en förmån som avses i 1 mom. Om, när arbetstagarens pension bestäms, återstående tid skall beaktas enligt pensionslagstiftningen i två eller flera EU- eller EES-länder eller länder med vilka en överenskommelse om social trygghet ingåtts, förhindras överlappande återstående tid genom att återstående tid beviljas enligt denna lag i samma förhållande som förhållandet mellan arbetstagarens försäkringstid enligt arbetspensionslagarna och försäkringstiden i alla länder som beviljar återstående tid.

74 §

Inverkan på pensionsbeloppet av ändringar av en primär förmån

Beviljas pensionstagaren en primär förmån eller ändras beloppet av en primär förmån eller en pension enligt denna lag av någon annan orsak än en i 75 § avsedd indexjustering, justeras pensionsbeloppet. Pensionsbeloppet justeras också, om från pension som avses i denna lag har avdragits en primär förmån och pensionstagaren beviljas annan arbetspension. Från delinvalidpension avdras dock inte dagpenning eller ersättning för inkomstbortfall enligt lagen om olycksfallsförsäkring, trafikförsäkringslagen eller lagen om olycksfall i militärtjänst, om dagpenningen eller ersättningen har beviljats på grund av ett olycksfall eller en trafikskada som inträffat under tiden med delinvalidpension.

Pensionen justeras från den tidpunkt vid vilken en förmån som avses i 1 mom. beviljas eller från den tidpunkt vid vilken beloppet av förmånen eller en pension enligt denna lag ändras. Om pensionstagaren beviljas en i 73 § 3 mom. avsedd förmån från utlandet eller beloppet av en sådan förmån ändras, justeras pensionsbeloppet från ingången av kalendermånaden efter den under vilken Statskontoret får kännedom om att en sådan förmån beviljas eller ändras.

Pensionsbeloppet justeras inte, om den primära förmånen beviljas eller dess belopp ändras för högst fyra månader från det att förmånen började eller ändrades.

75 §

Indexjustering av pensionen

Pension enligt denna lag justeras kalenderårsvis enligt 98 § i lagen om pension för arbetstagare.

4 kap.

Familjepension

76 §

Rätten till familjepension

När en arbetstagare avlidit betalas hans eller hennes förmånstagare på ansökan familjepension i enlighet med denna lag. Betalningen av familjepension förutsätter att arbetstagaren (*förmånslåtare*) hade rätt till eller fick pension enligt denna lag.

77 §

Förmånstagare

Förmånstagare är en efterlevande make, en tidigare make och barn. Familjepensionen betalas i form av efterlevandepension och barnpension.

Rätt till familjepension har inte den som genom brott uppsåtligt har orsakat förmånslåtarens död.

78 §

Efterlevande makes rätt till pension

En efterlevande make har rätt till efterlevandepension, om

- 1) han eller hon hade ingått äktenskap med förmånslåtarens innan denne hade fyllt 65 år, och
- 2) han eller hon har eller har haft ett gemensamt barn med förmånslåtarens.

Rätt till efterlevandepension har också en sådan efterlevande make vars äktenskap har ingåtts innan den efterlevande maken fyller 50 år

och förmånslåtare 65 år och äktenskapet har varat minst fem år, om

1) den efterlevande maken har fyllt 50 år vid förmånslåtarens död, eller

2) den efterlevande maken har fått invalidpension enligt en arbetspensionslag eller folkpensionslagen (347/1956) i minst tre års tid vid förmånslåtarens död.

En efterlevande make har inte rätt till efterlevandepension enligt 1 mom., om barnet har givits som adoptivbarn utanför familjen före förmånslåtarens död eller är förmånslåtarens barn som den efterlevande maken adopterat efter förmånslåtarens död.

Har den efterlevande maken på basis av ett tidigare äktenskap rätt att få familjepension som motsvarar pension enligt en arbetspensionslag, uppkommer inte rätt till ny familjepension.

79 §

Tidigare makes rätt till pension

En tidigare make till förmånslåtare har rätt till efterlevandepension, om förmånslåtare vid sin död på basis av ett lagakraftvunnet domstolsbeslut eller ett avtal som har fastställts av socialnämnden var skyldig att betala periodiskt underhållsbidrag till den tidigare maken. I fråga om en tidigare make och dennes rätt till efterlevandepension gäller i tillämpliga delar vad som bestäms om den efterlevande maken och dennes rätt till efterlevandepension.

80 §

Barns rätt till pension

Rätt till barnpension vid förmånslåtarens död har ett barn som inte har fyllt 18 år och som är

1) barn till förmånslåtare, eller

2) barn till den efterlevande maken och som bodde i samma hushåll som förmånslåtare och den efterlevande maken vid förmånslåtarens död.

Barnpension beviljas i första hand efter barnets egen förälder. Rätt till barnpension kan inte uppkomma efter flera än två förmånsåttare sam-

tidigt. Om ett barn som får barnpension efter två förmånsåttare senare beviljas barnpension efter sin egen förälder, upphör den barnpension som först beviljats efter annan förmånsåttare när den barnpension som beviljas efter den egna föräldern börjar.

81 §

Grund för familjepension

Familjepensionen fastställs på basis av den ålderspension eller fulla invalidpension enligt denna lag som förmånsåttaren fick vid sin död. När familjepensionen grundar sig på ålderspension, beaktas ålderspensionen utan den omräkning med livslängdskoefficienten som avses i 72 §. En ny pension som förmånsåttaren tjänat in under sin tid med pension läggs till den pension efter förmånsåttaren som familjepensionen grundar sig på.

Om förmånsåttaren vid sin död inte fick sådan pension som nämns i 1 mom., räknas den pension ut som grund för familjepensionen som förmånsåttaren skulle ha fått om han eller hon på sin dödsdag hade blivit arbetsoförmögen i den mån som berättigar till full invalidpension.

I grunden för familjepensionen beaktas inte avdrag enligt 73 § som beror på förmånsåttarens pension.

Om förmånsåttaren vid sin död fick invalidpension som inte inkluderade en i 71 § avsedd engångsförhöjning, ökas förmånsåttarens invalidpension, vilken räknas ut som grund för familjepensionen, med en engångsförhöjning från ingången av det kalenderår fram till vilket förmånsåttarens invalidpension och på basis av den beviljad familjepension tillsammans har fortgått fem kalenderår. Om förmånsåttaren inte fick pension vid sin död, läggs engångsförhöjningen till förmånsåttarens invalidpension, som räknas ut som grund för familjepensionen, från ingången av det kalenderår fram till vilket familjepensionen har fortgått fem kalenderår. Procentsatsen för engångsförhöjningen bestäms på det sätt som avses i 71 § 2 mom. enligt hur gammal förmånsåttaren skulle ha varit vid tidpunkten för förhöjningen.

82 §

Efterlevande makes och tidigare makes pension

Av grunden för familjepensionen utgör efterlevandepensionen, om inte något annat följer av 2 mom. eller 85—88 §,

1) 6/12 om förmånstagare är den efterlevande maken ensam eller den efterlevande maken och ett barn,

2) 5/12 om förmånstagare är den efterlevande maken och två barn,

3) 3/12 om förmånstagare är den efterlevande maken och tre barn, och

4) 2/12 om förmånstagare är den efterlevande maken och fyra eller flera barn.

Storleken av familjepensionen för en tidigare make till förmånslåtare fastställs så att dess andel av den efterlevandepension som har räknats ut enligt 1 mom. blir lika stor som vad 60 procent av det underhållsbidrag som förmånslåtare har betalat till sin tidigare make utgör av förmånslåtarens pension enligt 81 §. Är också en efterlevande make förmånstagare, uppgår det sammanlagda beloppet av tidigare makars familjepensioner till högst hälften av efterlevandepensionen. Det sammanlagda beloppet dras av från efterlevandepensionen och fördelas mellan de tidigare makarna i samma förhållande som underhållsbidragen.

83 §

Barnpensionens belopp

Av grunden för familjepensionen utför barnpensionen sammanlagt, om inte något annat följer av 85 §,

1) 4/12 om det finns ett barn,

2) 7/12 om barnen är två,

3) 9/12 om barnen är tre, och

4) 10/12 om barnen är fyra eller flera.

Det sammanlagda beloppet av barnpensionen fördelas jämnt mellan de barn som är förmånstagare.

84 §

Justering av familjepension

Familjepensionens belopp och dess fördelning mellan förmånstagarna justeras, om antalet förmånstagare ändras. Justeringen görs från ingången av kalendermånaden efter förändringen.

Familjepensionens belopp justeras också när en engångsförhöjning i enlighet med 81 § 4 mom. läggs till den invalidpension som ligger till grund för familjepensionen. I detta fall justeras familjepensionen från samma tidpunkt som vid vilken engångsförhöjningen läggs till invalidpensionen.

85 §

Förmåner som dras av från familjepension

Från familjepension avdras en familjepension eller ersättning som motsvarar en i 73 § avsedd primär förmån. Familjepensionens belopp justeras, om förmånstagaren beviljas familjepension som motsvarar en primär förmån eller familjepension enligt arbetspensionslagarna och från familjepension enligt denna lag har avdragits en primär förmån. I övrigt iaktas i tillämpliga delar 73 och 74 §.

86 §

Minskning av efterlevandepension

Pensioner som den efterlevande maken får på basis av förvärvsarbete och som grundar sig på arbetspensionslagarna minskar efterlevandepensionen. När efterlevandepensionen minskas beaktas de pensioner som den efterlevande maken får utan avdrag för de primära förmåner som avses i 73 §, och den efterlevande makens delinvalidpension beaktas till ett belopp som motsvarar full invalidpension. När efterlevandepensionen minskas beaktas dessutom en förmån som motsvarar ovan nämnda pension och som betalas eller borde betalas till den efterlevande maken från utlandet eller på basis av anställning vid en institution inom Europeiska gemenskaperna eller vid en internationell organisation.

Efterlevandepensionen minskas från ingången av den sjunde kalendermånaden efter förmånslåtarens död. Har den efterlevande maken vid förmånslåtarens död fyllt 65 år eller får han eller hon i 1 mom. nämnd pension, minskas efterlevandepensionen dock från ingången av kalendermånaden efter förmånslåtarens död. Om ett eller flera barn som har rätt till barnpension efter förmånslåtarens död bodde i samma hushåll som förmånslåtarens och den efterlevande maken vid förmånslåtarens död, minskas efterlevandepensionen inte förrän det yngsta barnet fyller 18 år.

Om den efterlevande maken inte får sådan pension som avses i 1 mom., betraktas som den efterlevande makens arbetspension dock den kalkylerade pension som denne skulle ha beviljats om han eller hon i den mån som berättigar till full invalidpension hade blivit arbetsoförmögen på förmånslåtarens dödsdag eller på den dag då ett i 2 mom. avsett barn fyller 18 år (*den efterlevande makens kalkylerade pension*). Om den efterlevande maken har arbetat utomlands eller varit anställd av en institution inom Europeiska gemenskaperna eller av en internationell organisation, betraktas som den efterlevande makens arbetspension den kalkylerade pension som den efterlevande maken skulle ha beviljats om hans eller hennes arbete som hänför sig till försäkringstid som grundar sig på en anställning utomlands, vid en institution inom Europeiska gemenskaperna eller vid en internationell organisation hade omfattats av denna lag.

Om Statskontoret meddelar beloppet av den efterlevande makens kalkylerade pension till en annan pensionsanstalt för fastställande av efterlevandepensionen enligt en annan arbetspensionslag, har den efterlevande maken rätt att av Statskontoret på begäran få ett beslut om beloppet av den kalkylerade pensionen.

87 §

Grund för minskning av efterlevandepension samt belopp

Efterlevandepensionen minskas om den efterlevande makens i 86 § avsedda arbetspensioner

överstiger grunden för minskningen av pensionen. Minskningen av pensionen är 50 procent av skillnaden mellan de arbetspensioner som avses i 86 § och grunden för minskningen av pensionen. Grunden för minskningen av pensionen är

1) 649,69 euro per månad, om förmånslåtarens enligt 81 § uträknade pension och andra arbetspensioner tillsammans överstiger nämnda belopp,

2) det sammanlagda beloppet av förmånslåtarens enligt 81 § uträknade pension och andra arbetspensioner, om det sammanlagda beloppet av dessa arbetspensioner överstiger 324,77 euro men inte 649,69 euro,

3) 324,77 euro, om det sammanlagda beloppet av de arbetspensioner som nämns i 1 punkten är högst 324,77 euro.

När grunden för minskningen av pensionen fastställs beaktas en förmån som motsvarar arbetspensioner och som betalas från utlandet eller på basis av en anställning vid en institution inom Europeiska gemenskaperna eller vid en internationell organisation på det sätt som föreskrivs i 86 § 1 och 3 mom.

Har den efterlevande maken rätt att utöver efterlevandepension enligt denna lag få efterlevandepension enligt någon annan arbetspensionslag, avdras från efterlevandepensionen enligt denna lag ett belopp som utgör en lika stor del av den ovan avsedda minskningen som efterlevandepensionen enligt denna lag utgör av alla efterlevandepensionerna enligt arbetspensionslagarna.

När efterlevandepensionen minskas omräknas den med den livslängdskoefficient enligt 72 § som har fastställts för det år då pensionen minskas.

88 §

Minskning av efterlevandepension i särskilda fall

När efterlevandepensionen minskas beaktas på ansökan av den efterlevande maken i stället för arbetspensionerna den efterlevande makens

genomsnittliga förvärvsinkomster och på dem grundade förmåner samt delinvalidpension, om

1) den efterlevande maken inte får arbetspension på grundval av eget arbete eller om den efterlevande maken får delinvalidpension,

2) den efterlevande maken har ansökt om detta inom fem år efter förmånslåtarens död eller då efterlevandepensionen minskas första gången, och

3) summan av de nämnda förvärvsinkomsterna och på dem grundade förmåner samt delinvalidpensionen, då 60 procent av förvärvsinkomsterna beaktas, är minst 25 procent mindre än den pension som i enlighet med 86 § har fastställts för den efterlevande maken.

Den genomsnittliga förvärvsinkomst som avses i 1 mom. räknas ut på grundval av den efterlevande makens inkomster under sex månader före ansökan, och minskningen av pensionen i enlighet med 1 mom. görs tidigast från ingången av denna retroaktiva period.

Efterlevandepensionen justeras, om det i den efterlevande makens förhållanden sker en sådan förändring att villkoren i 1 mom. inte längre uppfylls. Dessutom justeras efterlevandepensionen, om den efterlevande maken beviljas pension enligt arbetspensionslagarna i någon annan form än deltidspension.

När efterlevandepensionen justeras används samma grund för minskning av pensionen som när efterlevandepensionen minskades första gången.

89 §

Begynnelse tidpunkten för familjepension och utbetalning retroaktivt

Familjepension betalas från ingången av kalendermånaden efter den under vilken förmånslåtarens avled. Till ett barn som fötts efter förmånslåtarens död betalas familjepension från ingången av kalendermånaden efter barnets födelse.

Familjepension betalas inte utan giltigt skäl retroaktivt för längre tid än sex månader före den månad då ansökan om pension gjordes.

90 §

Beviljande av familjepension för viss tid

Kan någon utredning om förmånslåtarens död inte läggas fram, men det är sannolikt att förmånslåtarens har avlidit genom drunkning, till följd av någon annan olycka eller av någon annan därmed jämförbar orsak, kan familjepension beviljas för viss tid.

Om familjepension beviljas för viss tid i enlighet med 1 mom., dras förmånslåtarens arbetspension in den dag familjepensionen börjar.

91 §

Anmälningsskyldighet

Den som får efterlevandepension är skyldig att underrätta Statskontoret om att han eller hon har ingått äktenskap.

Om ett barn som får barnpension ges som adoptivbarn till någon annan än förmånslåtarens efterlevande make eller dennes make, är barnets adoptivföräldrar skyldiga att underrätta Statskontoret om adoptionen.

92 §

Upphörande av familjepension

Rätten till efterlevandepension upphör om den efterlevande maken ingår nytt äktenskap före fyllda 50 år.

Rätten till barnpension upphör när barnet fyller 18 år eller om barnet ges som adoptivbarn till någon annan än den efterlevande maken eller dennes nya make.

93 §

Engångsbetalning av efterlevandepension

När efterlevandepensionen upphör i enlighet med 92 § 1 mom., betalas den efterlevande maken ett engångsbelopp som är lika stort som efterlevandepensionen för tre år hade varit.

Grunden för beloppet är den månadspension som senast har utbetalats eller, om Statskontoret

är sista pensionsanstalt enligt 7 kap., det sammanlagda beloppet av de pensioner Statskontoret betalat per månad.

94 §

Avdrag för familjepension som betalas på grundval av en försäkring som tecknats av arbetsgivaren

Har förmånstagaren rätt att på grundval av en försäkring som tecknats av arbetsgivaren få familjepension, avdras från den familjepension som betalas enligt denna lag den del av familjepensionen på grundval av försäkringen som skall anses vara finansierad av staten.

5 kap.

Militärpensioner

95 §

Militärer

I detta kapitel avses med *militärer* sådana tjänstemän som tjänstgör i tjänster eller uppdrag som kräver militärutbildning eller tjänstemän som tjänstgör i särskilt föreskrivna militära tjänster.

På militärer tillämpas det som bestäms i denna lag, om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel.

96 §

Rätten att gå i pension

En militär har rätt att få ålderspension, om han eller hon har uppnått sin avgångsålder, fastän han eller hon inte uppnått sin pensionsålder enligt denna lag.

En militär som tjänstgör i en officers- eller institutofficerstjänst, för vilken såsom ovillkorligt behörighetsvillkor har fastställts tjänsteexamen för officer eller institutofficer, har dessutom rätt att få ålderspension, om

- 1) militären har militär grad,

2) militären har fyllt 48 år när anställningen upphör och 55 år innan pensionen börjar eller är tjänsteman som tjänstgör i en tjänst som förutsätter flygarexamen och har fyllt 45 år när anställningen upphör och innan pensionen börjar,

3) militären, när han eller hon avgår från sin tjänst, har en anställningstid i militära tjänster eller uppdrag som avses i 95 § vilken uppgår till minst 30 år minskad med de fulla månader som för hans eller hennes del återstår till 55 års ålder eller, om han eller hon är tjänsteman som tjänstgör i flygaruppdrag, har en anställningstid som uppgår till minst 20 år i en tjänst som förutsätter flygarexamen, och

4) villkoren i fråga om de pensionsgrundande arbetsinkomsterna enligt 98 § i denna lag uppfylls.

En militär som tjänstgör vid försvarsmakten i en specialofficerstjänst, som militärpräst eller underofficer eller i en militär specialtjänst eller vid gränsbevakningsväsendet i en specialofficers-, gränsbevakar- eller sjöbevakartjänst har dessutom rätt att få ålderspension, om

1) han eller hon har fyllt 55 år när anställningen upphör,

2) han eller hon har en anställningstid om minst 30 år i militära tjänster eller uppdrag som avses i 95 §, och

3) villkoren i fråga om de pensionsgrundande arbetsinkomsterna enligt 98 § i denna lag uppfylls.

En militär har inte rätt till förtida ålderspension eller deltidspension.

97 §

Den pensionsgrundande arbetsinkomsten

När den arbetsinkomst som pensionen grundar sig på räknas ut för en militär beaktas endast inkomsterna enligt 98 § för högst 10 år före pensionsfallet eller på motsvarande sätt för tiden före anställningens upphörande. Den pensionsgrundande arbetsinkomsten räknas ut med beaktande av 61 och 70 §, och summan divideras med antalet dagar som berättigar till militärpension under granskningstiden. Talet i fråga multipliceras med 30.

98 §

Pensionstillväxt

En militärs pension tillväxer för varje till pensionstid hänförlig dag med 1/180 procent av de pensionsgrundande arbetsinkomsterna, dock med högst 2 procent per år. Pensionen för en tjänsteman som tjänstgör i flygaruppdrag vid försvarsmakten eller gränsbevakningsväsendet tillväxer för varje till pensionstid hänförlig dag med 1/120 procent av de pensionsgrundande arbetsinkomsterna, dock med högst 3 procent per år. En militärs pension för återstående tid tillväxer såsom i arbete till den del återstående tid inräknas i pensionen, till utgången av den månad under vilken militären fyller 50 år. Detta moment tillämpas endast, om

1) en militär i militär tjänst har pensionsgrundande inkomster som i medeltal uppgår till minst 12 000 euro om året och han eller hon under de fem kalenderår som omedelbart föregår uppnåendet av föreskriven pensionsålder eller anställningens upphörande under minst tre kalenderår i sådan tjänst har pensionsgrundande inkomster som uppgår till minst ovan nämnt belopp, eller

2) invalidpension beviljas med tillämpning av 55 §.

För oavlönad tid som avses i 62 § i denna lag tillväxer pensionen för en militär på samma sätt som för en arbetstagare i annan än militär tjänst.

99 §

Pensionens maximibelopp

Maximibeloppet av pensionen för en militär får vara högst 60 procent av den i detta kapitel avsedda pensionsgrundande arbetsinkomsten. Maximibeloppet gäller förmåner som beviljas eller som en arbetstagare får rätt till i samband med militärpensionsfall. Avdraget görs på militärpensionen.

6 kap.

Ansökan om pension och förhandsbeslut

100 §

Ansökan om pension

Pension skall sökas hos Statskontoret på en för ändamålet fastställd blankett. Till ansökan skall fogas den utredning som behövs för att pensionsärendet skall kunna avgöras.

Närmare bestämmelser om de blanketter och intyg som behövs för ansökan om pension utfärdas genom förordning av finansministeriet.

101 §

Utredning av hälsotillståndet hos den som ansöker om invalidpension

Den som ansöker om invalidpension skall tillställa Statskontoret ett läkarutlåtande om sitt hälsotillstånd. Utlåtandet skall innehålla en vård- eller rehabiliteringsplan. Statskontoret kan dock också godkänna ett läkarutlåtande av annat slag eller en motsvarande utredning. Om sökanden vårdas på sjukhus eller om det finns något annat särskilt skäl till det, kan Statskontoret inhämta ett läkarutlåtande också på egen bekostnad.

Den som ansöker om invalidpension är, om Statskontoret så bestämmer, skyldig att för utredning av hur mycket arbetsförmågan är nedsatt låta sig undersökas hos en av Statskontoret namngiven legitimerad läkare eller på en rehabiliteringsanstalt eller en undersökningsinrättning som anvisas av Statskontoret. Om sökanden utan godtagbart skäl vägrar låta sig undersökas, får pensionsansökan avgöras med stöd av den utredning som Statskontoret har tillgång till.

Statskontoret skall ersätta kostnaderna för den undersökning som avses i 2 mom., till vilka räknas också skäligena resekostnader och ett skäligt dagtraktamente för en resa som i enlighet med vad som bestämts i fråga om undersökningen har gjorts till en annan ort.

102 §

Ansökan om pension på en arbetstagares vägnar

Om en arbetstagare på grund av ålder, skada eller sjukdom eller av någon annan orsak är oförmögen att själv ansöka om pension eller i övrigt sköta sina pensionsärenden och arbetstagaren saknar en intressebevakare, kan en av Statskontoret godkänd nära anhörig till arbetstagaren eller någon annan som huvudsakligen har skött arbetstagaren, på arbetstagarens vägnar ansöka om pension och även i övrigt föra arbetstagarens talan i ärenden som gäller pension enligt denna lag.

103 §

Anhängiggörande av pensionsansökan

En pensionsansökan anses vara gjord den dag den kommit in till Statskontoret, en pensionsanstalt som avses i en arbetspensionslag eller Pensionsskyddscentralen eller till ett ombud som en pensionsanstalt eller Pensionsskyddscentralen har bemyndigat för ändamålet.

104 §

Beslutsfattande och delgivning av beslut

Sedan nödvändiga upplysningar har erhållits skall pensionsansökan avgöras utan dröjsmål.

Statskontoret delger sitt beslut genom att beslutet sänds per brev till mottagaren under den adress han eller hon har uppgett eller delger det elektroniskt på det sätt som lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003) föreskriver. För maskinellt under-tecknande av beslut gäller bestämmelserna i den nämnda lagen.

105 §

Läkares medverkan i beslutsfattandet i Statskontoret

En eller flera legitimerade läkare skall delta i Statskontorets beredning av ärenden som gäller

arbetsförmåga eller rehabilitering och andra ärenden som inbegriper medicinska frågor. En läkare vid Statskontoret kan anteckna sin ståndpunkt i handlingarna utan att följa vad som i 23 § i lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (559/1994) bestäms om formkraven för rättsmedicinska intyg och utlåtanden.

106 §

Förhandsbeslut om pensionsrätt

Statskontoret kan meddela förhandsbeslut om

- 1) huruvida sökanden har en anställning som omfattas av denna lag eller huruvida han eller hon under en viss tidpunkt har haft en sådan anställning,

- 2) vilken en arbetstagares ålder för ålderspension är,

- 3) huruvida lön eller annan ersättning som betalas till arbetstagaren är sådan arbetsinkomst enligt 59 § som utökar pensionen, och

- 4) andra med dessa jämförbara omständigheter som är viktiga för sökanden.

Förhandsbeslutet skall tillämpas när pensionsbeslut meddelas den person som förhandsbeslutet gäller, förutsatt att pensionen beviljas med stöd av de bestämmelser som förhandsbeslutet grundar sig. Avvikelse från förhandsbeslutet kan dock ske till sökandens förmån.

107 §

Förhandsbeslut om rätten till delinvalidpension

En arbetstagare har rätt att få ett förhandsbeslut av vilket det framgår om han eller hon uppfyller de i 35 § 4 mom. nämnda villkoren för delinvalidpension. Förhandsbeslutet ges av Statskontoret, när det skulle ha varit behörigt att avgöra en pensionsansökan om arbetstagaren hade ansökt om pension i stället för om förhandsbeslut.

Ett bifallande förhandsbeslut är bindande för Statskontoret, om en på beslutet grundad pensionsansökan görs inom nio månader eller inom en av arbetstagaren och arbetsgivaren avtalad

längre tid från det att förhandsbeslutet vann laga kraft.

108 §

Förhandsbeslut om rätten till arbetspensionsrehabilitering

En arbetstagare har rätt att få ett förhandsbeslut om huruvida han eller hon uppfyller de i 24 § föreskrivna villkoren för arbetspensionsrehabilitering. Ett bifallande förhandsbeslut är bindande för Statskontoret, om arbetstagaren lämnar in en rehabiliteringsplan till Statskontoret inom nio månader från det att förhandsbeslutet har vunnit laga kraft.

7 kap.

Sista pensionsanstalt

109 §

Den sista pensionsanstaltens uppgifter

Om en arbetstagare har omfattats av pensionskydd såväl enligt denna lag som enligt en annan pensionslag för den offentliga sektorn eller en pensionslag för den privata sektorn och om hans eller hennes anställning vid pensionsfallet eller sista anställning före pensionsfallet omfattades av denna lag, skall Statskontoret i egenskap av sista pensionsanstalt

1) ge en beslutssammanställning som upptar Statskontorets beslut samt beslut av andra pensionsanstalter som sköter pensionsskydd enligt pensionslagarna för den offentliga sektorn och enligt pensionslagarna för den privata sektorn samt motsvarande familjepensionsskydd, och

2) betala de pensioner som avses i beslutssammanställningen samt sköta övriga uppgifter i anknytning till pensionerna.

Om det för arbetstagaren vid tidpunkten för pensionsfallet eller senast därefter har ordnats pensionsskydd i en annan pensionsanstalt inom den offentliga sektorn eller i en pensions-

anstalt inom den privata sektorn, skall den i egenskap av sista pensionsanstalt sköta de uppgifter som avses i 1 mom. även i fråga om pensionsskyddet enligt denna lag.

110 §

Arbete som omfattas av arbetspensionslagar för den offentliga och den privata sektorn

Om återstående tid beaktas när pensionen fastställs, sköts de uppgifter som avses i 109 § i egenskap av sista pensionsanstalt av den pensionsanstalt inom den offentliga eller privata sektorn där pensionsskyddet för arbetstagaren hade ordnats vid utgången av kalenderåret före pensionsfallsåret eller före den tidpunkten senast hade ordnats.

Vad som i 1 mom. och 109 § bestäms om sista pensionsanstalt tillämpas inte på invalidpension, om pensionsskyddet för arbetstagaren vid utgången av kalenderåret före pensionsfallsåret eller före den tidpunkten senast hade ordnats i Statskontoret eller i en annan pensionsanstalt inom den offentliga sektorn och arbetstagaren har inkomster enligt lagen om pension för arbetstagare och enligt lagen om sjömanspensioner till ett belopp av sammanlagt minst 12 566,70 euro under de två sista kalenderåren före pensionsfallsåret. Vad som i 1 mom. och i 109 § bestäms om sista pensionsanstalt tillämpas inte heller på invalidpension, om arbetstagaren har en sådan fortgående anställning enligt denna lag som har börjat under pensionsfallsåret och pensionsskyddet för arbetstagaren vid utgången av kalenderåret före pensionsfallsåret eller före den tidpunkten senast hade ordnats i en pensionsanstalt inom den privata sektorn eller annan pensionsanstalt inom den offentliga sektorn än i Statskontoret.

Om deltidspension beviljas samtidigt såväl enligt denna lag som enligt andra pensionslagar för den offentliga sektorn eller pensionslagar för den privata sektorn, beviljas pensionen av pensionsanstalterna var för sig.

111 §

Förhandlingsskyldighet

När Statskontoret är sista pensionsanstalt skall det före sitt beslut begära att pensionsanstalten inom den privata sektorn ger en bedömning av arbetstagarens arbetsförmåga, om pensionsbeloppet från pensionsanstalten inom den privata sektorn överstiger 688,02 euro per månad och Statskontoret i egenskap av sista pensionsanstalt avgör arbetstagarens rätt till invalidpension enligt 35 § 1 mom. 1 punkten.

Om Statskontoret och pensionsanstalten inom den privata sektorn är av olika åsikt om bedömningen av arbetstagarens arbetsförmåga, avgör de pensionsärendet var för sig.

112 §

Utbetalande pensionsanstalt såsom sista pensionsanstalt

En pensionsanstalt som betalar ålders-, invalid- eller deltidspension till en pensionstagare betraktas som sista pensionsanstalt även när pensionstagaren beviljas ålderspension. En pensionsanstalt som betalar deltidspension eller invalidpension till en pensionstagare betraktas som sista pensionsanstalt också när pensionstagaren beviljas en ny invalidpension, om inte något annat följer av 110 § 2 mom. När man behandlar ett invalidpensionsärende som skall beviljas efter deltidspension bestäms den sista pensionsanstalten dock enligt 109 och 110 §.

113 §

Den sista pensionsanstaltens kostnader

Har Statskontoret i egenskap av sista pensionsanstalt betalat ut pension eller familjepension enligt andra arbetspensionslagar, eller har en annan pensionsanstalt i egenskap av sista pensionsanstalt betalat ut pension enligt denna lag, skall Statskontoret utreda kostnaderna mellan pensionsanstalterna och av pensionsanstalten ta ut eller hos denna gottgöra dessa pensionskostnader inklusive ränta senast under det kalen-

derår som följer på utbetalningsåret. Förskott kan också betalas för ändamålet.

Pensionskostnaderna tas ut och gottgörs enligt vad Statskontoret, Pensionsskyddscentralen, den kommunala pensionsanstalten, evangelisk-lutherska kyrkans centralfond och Folkpensionsanstalten närmare avtalar särskilt om saken.

114 §

Närmare bestämmelser om sista pensionsanstalt

Pensionsanstalterna kan komma överens om att arrangemanget med sista pensionsanstalt iakttas också i de situationer som avses i 110 § 2 och 3 mom. eller i andra situationer där arrangemanget enligt lagens bestämmelser inte skall iakttas. Pensionssökanden skall då underrättas om vilken pensionsanstalt som sköter hans eller hennes pensionsärende.

Om det är oklart vilken pensionsanstalt som är behörig att handlägga en pensionsansökan, avgör Pensionsskyddscentralen ärendet på begäran av en pensionsanstalt. Pensionsskyddscentralens beslut i ett sådant ärende får inte överklagas.

Närmare bestämmelser om hur den behöriga pensionsanstalten enligt 109 och 112 § bestäms utfärdas genom förordning av statsrådet.

8 kap.

Utbetalning av pension

115 §

Utbetalning av pension

Pensionen betalas månatligen vid en av Statskontoret bestämd tidpunkt genom ett penninginstitut som pensionstagaren uppgett och som är verksamt i Finland. Pensionen kan även betalas till pensionstagarens konto utomlands.

En pensionssökande kan på begäran betalas förskott innan pensionsbeslutet getts, om avgörandet av ärendet fördröjs av en orsak som inte beror på sökanden. Förskottet dras av när pen-

sionen enligt pensionsbeslutet senare börjar betalas ut.

116 §

Inledande, upphörande, avbrytande och indragning av utbetalning

Pension betalas från ingången av kalendermånaden efter den under vilken rätten till pension uppkommit, om inte något annat följer av 2 kap. Ålderspension betalas tidigast från ingången av månaden efter den då löneutbetalningen upphört. Pension enligt denna lag betalas dock inte för den tid då arbetstagaren har rätt att få i lag, kollektivavtal eller arbetsavtal angiven lön eller motsvarande ersättning under uppsägningstiden eller då arbetstagaren på basis av något annat avtal eller arrangemang av sin arbetsgivare får en ekonomisk förmån som kan periodiseras på basis av arbetstagarens stabiliserade lön, exklusive av arbetsgivaren anordnad eller anskaffad utbildning. Pension utbetalas till utgången av den kalendermånad under vilken rätten till pension har upphört.

Om Statskontoret har skäl att misstänka att pensionstagaren inte längre uppfyller villkoren för erhållande av pension, kan det avbryta utbetalningen av pensionen. En förutsättning är att Statskontoret har begärt en utredning av pensionstagaren om omständigheter i anslutning till pensionsbeloppet eller pensionsrätten, men pensionstagaren inte presenterar någon sådan utredning inom en skälig tid som Statskontoret anger. Utbetalningen av pension avbryts eller pensionsbeloppet sänks från början av den kalendermånad som följer närmast på den under vilken orsaken till avbrottet eller sänkningen uppkommit.

Kan någon utredning om pensionstagarens död inte läggas fram, men är det sannolikt att han eller hon har avlidit genom drunkning, till följd av någon annan olycka eller av någon annan därmed jämförbar orsak, kan Statskontoret dra in pensionen från den dag då pensionstagaren försvunnit.

117 §

Engångsbelopp

Om beloppet av en ålderspension, familjepension eller full invalidpension före avdraget för en primär förmån enligt 73, 74 och 85 § understiger 20 euro per månad, kan Statskontoret betala ut pensionen som ett engångsbelopp. Engångsbeloppet räknas ut enligt de koefficienter för engångsbelopp som avses i 114 § 6 mom. i lagen om pension för arbetstagare och i fråga om vilka social- och hälsovårdsministeriet utfärdar bestämmelser genom förordning.

Är beloppet av den pension som avses i 1 mom. minst 20 euro, men högst 50 euro per månad, kan Statskontoret betala ut pensionen som ett engångsbelopp, om pensionstagaren har underrättats om att pensionen betalas ut som ett engångsbelopp och om pensionstagaren inte har motsatt sig detta inom en skälig tid som Statskontoret anger.

Engångsbeloppet av invalidpension som beviljats tills vidare innehåller även den ålderspension som skall beviljas efter invalidpensionen.

När invalidpension betalas som ett engångsbelopp, betalas den retroaktiva pensionen inte till sjukförsäkringsfonden.

När Statskontoret betalar pension utifrån en beslutssammanställning som nämns i 109 § avses med pensionsbeloppet enligt 1 och 2 mom. det sammanlagda beloppet av de pensioner som ingår i beslutssammanställningen.

118 §

Dröjsmålsförhöjning

Försenas utbetalningen av pension som avses i denna lag, skall Statskontoret betala den försenade pensionen förhöjd för dröjsmålstiden. Förhöjningen per år följer den räntefot som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982). Skyldigheten att betala pensionen förhöjd gäller också de pensioner som Statskontoret med stöd av 7 kap. betalar i egenskap av sista pensionsanstalt.

Skyldigheten att betala pensionen förhöjd enligt 1 mom. gäller inte den del av pensionen som

betalas ut till en annan försäkrings- eller pensionsanstalt som bedriver lagstadgad försäkringsverksamhet eller till Folkpensionsanstalten eller en arbetslöshetskassa på grund av ett regressanspråk från någon av dem.

Dröjsmålsförhöjning som understiger 5,39 euro betalas inte.

119 §

Beräkning av dröjsmålsförhöjningen

Förhöjning av pension räknas ut för varje dag av dröjsmålstiden, dock inte för tiden innan tre månader förflutit från utgången av den kalendermånad under vilken arbetstagaren ansökt om pension samt lämnat in en sådan utredning om pensionens grund som skäligen kan krävas av honom eller henne med beaktande även av Statskontorets möjligheter att inhämta utredning. Dröjsmålsförhöjningen räknas från förfalldagen för en sådan pensionspost som senare skall betalas med stöd av samma beslut.

Om ändring har sökts i Statskontorets beslut, kan besvärinstansen bestämma att förhöjningen skall uträknas från en senare tidpunkt. Detta förutsätter att Statskontoret visar att det under tiden för ändringssökandet har inträffat en väsentlig förändring i arbetstagarens förhållanden.

Försenas utbetalningen av pension av en orsak som beror på pensionstagaren, är Statskontoret inte skyldigt att betala pensionen förhöjd för längre tid än från den dag då Statskontoret har fått kännedom om att hindret inte längre föreligger. Om utbetalningen av pensionen fördröjs till följd av en bestämmelse i lag eller ett avbrott i betalningsförmedlingen eller något annat liknande allmänt hinder, är Statskontoret inte skyldigt att betala pensionen förhöjd för den dröjsmålstid som ett sådant hinder orsakat.

120 §

Betalning av pension och rehabiliteringsförmån till arbetsgivaren eller sjukkassan

Har Statskontoret beviljat en arbetstagare invalidpension retroaktivt och har arbetsgivaren för samma tid betalat arbetstagaren lön för sjukdomstid, betalas pensionen för denna tid på ansökan till arbetsgivaren till högst det belopp som utbetalats i lön för samma tid. Den kompletteringsdagpenning som betalas av en sjukkassa som avses i lagen om försäkringskassor (1164/1992) motsvarar lön som arbetsgivaren betalar, och pensionen betalas på ansökan till sjukkassan på samma sätt som till arbetsgivaren.

Betalar arbetsgivaren lön till en arbetstagare för samma tid som den för vilken arbetstagaren får rehabiliteringspenning eller invalidpension och till pensionen hörande rehabiliteringstillägg, iakttas vid betalning av rehabiliteringspenningen eller invalidpensionen och dess rehabiliteringstillägg samma förfarande som i 1 mom. bestäms för betalning av invalidpension.

Har en arbetstagare i stället för invalidpension beviljats ålderspension retroaktivt på det sätt som avses i 50 § 3 mom. från ingången av månaden efter den under vilken han eller hon uppnådde 63 års ålder och har arbetsgivaren för samma tid betalat honom eller henne lön för sjukdomstiden, betalas pensionen för denna tid med arbetsoförmåga på ansökan till arbetsgivaren högst till det belopp som betalats i lön för samma tid.

Har Statskontoret beviljat en arbetstagare invalidpension retroaktivt eller ålderspension i de fall som avses i 3 mom. och har arbetsgivaren för samma tid betalat honom eller henne lön för uppsägningstid i stället för lön för sjukdomstid, betalas pensionen för denna tid på ansökan till arbetsgivaren till högst det belopp som betalats i lön för samma tid.

Pension, rehabiliteringspenning och rehabiliteringstillägg betalas inte till arbetsgivaren eller sjukkassan till den del betalning med stöd av 121 § skall ske till sjukförsäkringsfonden och inte heller när arbetsgivaren eller sjukkassan

med stöd av någon annan lag har fått ersättning för lön som de betalat.

121 §

Betalning av pension och rehabiliteringsförmån till sjukförsäkringsfonden

Om en arbetstagare har fått dagpenning eller partiell sjukdagpenning enligt sjukförsäkringslagen för samma tid som den för vilken han eller hon beviljas ålderspension, betalas ålderspensionen till sjukförsäkringsfonden till den del pensionen till sitt belopp motsvarar den sjukdagpenning som har betalats för samma tid.

Beviljas full invalidpension retroaktivt efter den primärtid som avses i 39 § 1 mom. och har för samma tid betalats dagpenning enligt sjukförsäkringslagen, betalas invalidpensionen till sjukförsäkringsfonden till den del pensionen till sitt belopp motsvarar den dagpenning eller partiella sjukdagpenning enligt sjukförsäkringslagen som har betalats för samma tid.

Beviljas rehabiliteringspenning eller rehabiliteringstillägg retroaktivt för samma tid som den för vilken arbetstagaren har fått dagpenning enligt sjukförsäkringslagen, betalas rehabiliteringspenningen och rehabiliteringstillägget till sjukförsäkringsfonden till den del de till sina belopp motsvarar den dagpenning eller partiella sjukdagpenning enligt sjukförsäkringslagen som har betalats för samma tid.

122 §

Betalning av pension till Folkpensionsanstalten eller en arbetslöshetskassa

Har en arbetstagare fått arbetslöshetsdagpenning, arbetsmarknadsstöd eller utbildningsdagpenning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller utbildningsstöd enligt lagen om offentlig arbetskraftsservice för samma tid för vilken arbetstagaren beviljas pension retroaktivt, skall Statskontoret på yrkande av arbetslöshetskassan eller Folkpensionsanstalten betala den re-

troaktiva pensionen till arbetslöshetskassan eller Folkpensionsanstalten till den del pensionen till sitt belopp motsvarar den arbetslöshetsdagpenning, det arbetsmarknadsstöd, det utbildningsstöd eller den utbildningsdagpenning som har betalats för samma tid.

Om en arbetstagare tillfälligt har fått pension som utbetalats av Folkpensionsanstalten enligt 45 § i folkpensionslagen eller ovan nämnda pension och bostadsbidrag enligt 1 § i lagen om bostadsbidrag för pensionstagare (591/1978) för samma tid för vilken arbetstagaren med anledning av ändringssökande beviljas pension enligt denna lag retroaktivt, skall Statskontoret betala den retroaktiva pensionen till Folkpensionsanstalten på dess yrkande till den del pensionen till sitt belopp motsvarar den förmån som Folkpensionsanstalten har betalat för samma tid till ett för stort belopp.

Statskontoret kan betala en pension som det beviljat retroaktivt till Folkpensionsanstalten på det sätt som avses i 2 mom. även då Statskontoret fortsätter att betala ut rehabiliteringsstöd som beviljats med anledning av ändringssökande, beviljar förmånstagaren familjepension enligt denna lag, i enlighet med 173 § rättar ett tidigare beslut, i övrigt justerar beloppet av en beviljad pension eller, efter ett beslut om rättelse, beviljar fortsatt rehabiliteringsstöd.

Pension betalas dock inte till Folkpensionsanstalten för att ersätta bostadsbidrag som betalats till ett för stort belopp, om inte retroaktiv pension samtidigt betalas för att ersätta den pension som Folkpensionsanstalten har betalat till ett för stort belopp.

Har en arbetstagare fått studiepenning, vuxenstudiepenning eller bostadstillägg enligt lagen om studiestöd (65/1994) för samma tid för vilken han eller hon retroaktivt beviljas annan pension än delinvalidpension, skall Statskontoret på yrkande av Folkpensionsanstalten betala den retroaktiva pensionen till Folkpensionsanstalten till den del pensionen till sitt belopp motsvarar det studiestöd som har betalats för samma tid.

123 §

Betalning av pension till kommunen eller ett organ enligt socialvårdslagen

Har en arbetstagare fått utkomststöd enligt 23 § i lagen om utkomststöd (1412/1997) i förskott, skall Statskontoret till det organ som avses i 6 § 1 mom. i socialvårdslagen (710/1982) på dess yrkande betala den för samma tid retroaktivt beviljade pensionen till den del pensionen till sitt belopp motsvarar det förskott som har betalats på utkomststödet.

Om en kommun eller samkommun har ordnat vård eller omvårdnad på institution eller familjevård för en pensionsberättigad, skall Statskontoret på yrkande av kommunen eller samkommunen betala kommunen eller samkommunen den pension som den pensionsberättigade har rätt till för tiden i vård eller omvårdnad på institution eller i familjevård för att användas på det sätt som föreskrivs i 14 § i lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården (734/1992).

124 §

Tiden för framställande av regressanspråk

I de fall som avses i 120—123 § betalas pensionen till arbetsgivaren, sjukkassan, sjukförsäkringsfonden, Folkpensionsanstalten, arbetslöshetskassan, kommunen, samkommunen eller ett organ som avses i socialvårdslagen endast under förutsättning att anspråket på betalning har framställts hos Statskontoret minst två veckor före den dag då pensionen skall utbetalas.

125 §

Betalning av pension till ett organ enligt socialvårdslagen på basis av samtycke

Statskontoret kan med pensionstagarens samtycke besluta att pension enligt denna lag skall betalas till ett i 6 § 1 mom. i socialvårdslagen avsett organ i den kommun där pensionstagaren är bosatt för att användas till vård av pensionstagaren och av en person vars uppehälle pensionstagaren enligt 2 § i lagen om utkomststöd är skyl-

dig att dra försorg om. Detta förutsätter att betalning av pensionen till pensionstagaren själv inte kan anses ändamålsenligt på grund av hans eller hennes livsstil eller sjukdom eller av någon annan särskild orsak och en intressebevakare inte har förordnats för honom eller henne.

En framställning om betalning av en förmån till ett organ som avses i 1 mom. kan göras av pensionstagaren, dennes make, någon annan anhörig, den som huvudsakligen sköter honom eller henne eller av vederbörande organ i kommunen.

Pension får inte i strid med pensionstagarens samtycke användas för något annat ändamål än för omvårdnaden under den månad för vilken pensionen utbetalats.

126 §

Ordningen för utbetalning av pension

Om pension skall betalas till någon annan än pensionstagaren själv på basis av denna eller någon annan lag, och två eller flera myndigheter, kommuner, anstalter eller organ eller andra instanser har rätt till den, betalas pensionen i följande ordning:

- 1) till sjukförsäkringsfonden enligt 121 §,
- 2) som obetalda försäkringsavgifter till pensionsanstalten enligt 120 § 1 mom. i lagen om pension för företagare (/) eller till Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt enligt 28 § i lagen om pension för lantbruksföretagare (/),
- 3) till pensionsanstalten som återkrav av pension som betalats utan grund enligt 130 §,
- 4) till arbetsgivaren eller sjukkassan enligt 120 §,
- 5) till en arbetslöshetskassa eller Folkpensionsanstalten enligt 122 § 1 mom.,
- 6) till Folkpensionsanstalten enligt 122 § 2 eller 3 mom.,
- 7) till ett organ som avses i socialvårdslagen enligt 123 § 1 mom.,
- 8) till en kommun eller en samkommun enligt 123 § 2 mom.,
- 9) till Folkpensionsanstalten enligt 122 § 5 mom.,

10) till Patientförsäkringscentralen enligt 9 § i patientskadlagen (585/1986),

11) en betalning utan grund till en anstalt i ett EU- eller EES-land och till Schweiz enligt artikel 111.1 i rådets förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (*förordningen om tillämpning av EG:s förordning om social trygghet*),

12) till en utskökningsmyndighet enligt 4 kap. 7 § i utskökningslagen (37/1895),

13) en betalning utan grund av annan förmån än pension till en anstalt i ett EU- eller EES-land och till Schweiz enligt artikel 111.2 och 111.3 i förordningen om tillämpning av EG:s förordning om social trygghet,

14) en betalning utan grund av pension och annan förmån till en anstalt i ett land som ingått en överenskommelse om social trygghet, enligt bestämmelserna i överenskommelsen om social trygghet, samt

15) till ett organ som avses i socialvårdslagen enligt 125 §.

127 §

Överföring eller pantsättning av pension

En pension enligt denna lag får inte överföras på någon annan person. Ett avtal som avser pantsättning av pension är ogiltigt.

Kostnadsersättning som betalas enligt denna lag får inte mätas ut.

128 §

Retroaktiv rätt till ersättning från försäkringsanstalten

Har en arbetstagare rätt att få på bestämmelserna i lagen om olycksfallsförsäkring grundad dagpenning eller olycksfallspension, på lagen om skada, ådragen i militärtjänst grundad livränta eller på bestämmelserna i trafikförsäkringslagen grundad fortlöpande ersättning för egen skada, eller ersättning för inkomstbortfall enligt la-

gen om rehabilitering som ersätts enligt lagen om olycksfallsförsäkring eller lagen om rehabilitering som ersätts enligt trafikförsäkringslagen, kan pension enligt denna lag, utan hinder av 73 §, betalas till fullt belopp till dess beloppet av dagpenningen, olycksfallspensionen, livräntan, ersättningen eller ersättningen för inkomstbortfall är slutligt fastställt. Arbetstagarens rätt till nämnd dagpenning, olycksfallspension, livränta, ersättning eller ersättning för inkomstbortfall övergår på Statskontoret till den del Statskontoret har betalat pension för samma tid.

Vad som bestäms i 1 mom. tillämpas på motsvarande sätt på familjepension enligt lagen om olycksfallsförsäkring, på försörjningspension enligt lagen om skada, ådragen i militärtjänst och på fortlöpande ersättning med stöd av trafikförsäkringslagen, om en sådan pension eller ersättning betalas till en förmånstagare efter en arbetstagare och Statskontoret till fullt belopp har betalat ut den familjepension som det har beviljat.

129 §

Preskription av pension

Rätten att få pension preskriberas fem år efter den dag då pensionen borde ha betalats ut, om inte preskriptionen har avbrutits innan dess. Från avbrytandet av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid löpa. Preskriptionen avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 och 11 § i lagen om preskription av skulder (728/2003). Preskriptionstiden kan förlängas på det sätt som anges i 11 § 3 mom. i lagen om preskription av skulder.

130 §

Återkrav av pension som betalats utan grund

Om pension har betalats till ett större belopp än vad mottagaren har rätt till, skall Statskontoret återkräva den pension som betalats utan grund.

Statskontoret kan helt eller delvis avstå från att återkräva en pension som betalats utan grund,

om detta anses skäligt och betalningen av pensionen inte kan anses ha berott på pensionstagarens eller dennes företrädares svikliga förfarande. Statskontoret kan avstå från att återkräva en pension som betalats utan grund även när det belopp som skall återkrävas är ringa.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. tillämpas också när Statskontoret i egenskap av sista pensionsanstalt som avses i 7 kap. har betalat ut pensioner enligt denna lag utan grund. Till den del Statskontoret utan grund har betalat ut pensioner enligt lagen om kommunala pensioner, pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan, pensionsstadgor som grundar sig på 13 § i lagen om Folkpensionsanstalten eller enligt pensionslagarna för den privata sektorn, fattas återkravsbeslutet av respektive pensionsanstalt enligt vad som föreskrivs i den lag som gäller den. Statskontoret ger dock i egenskap av sista pensionsanstalt en beslutssammanställning över de pensioner som skall återkrävas och återkräver beloppet.

Beslut om återkrav av en pension som betalats utan grund skall fattas inom fem år räknat från den dag pensionen betalades ut. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 och 11 § i lagen om preskription av skulder. Från avbrytandet av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid löpa. Preskriptionstiden på fem år kan förlängas på det sätt som anges i 11 § 3 mom. i lagen om preskription av skulder.

131 §

Kvittning av pension som betalats utan grund

Statskontoret kan också återkräva pension som den betalat utan grund genom kvittning mot framtida pensionsposter. Från den pensionspost som i varje enskilt fall skall betalas ut får dock inte utan pensionstagarens medgivande dras av mer än en sjättedel av den del av pensionsposten som återstår efter det att förskott på skatt enligt

lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) har innehållits.

Om Statskontoret i egenskap av sista pensionsanstalt som avses i 7 kap. genomför återkravet genom kvittning, skall såsom den pensionspost som avses i 1 mom. betraktas det sammanlagda beloppet av de pensionsposter som Statskontoret i egenskap av sista pensionsanstalt skall betala.

9 kap.

Finansiering av pensionsskyddet

132 §

Finansiering av pensionsskyddet

Pensionsskyddet enligt denna lag finansieras med medel ur statsbudgeten. För att trygga betalningen av framtida pensioner, familjepensioner och andra med dem jämförbara förmåner som baserar sig på anställning som omfattas av lagen och för att utjämna de utgifter som dessa medför för staten finns statens pensionsfond, som står utanför statsbudgeten och om vilken det föreskrivs i lag.

133 §

Statens pensionsfonds inkomster

Statens pensionsfonds inkomster består av de pensionsavgifter från statens ämbetsverk och inrättningar, affärsverk och andra sammanslutningar samt de pensionsavgifter från arbetstagare som inbetalas till fonden samt avkastningen på fondens medel. Till inkomsterna hör dessutom de avgifter för ordnande av pensionsskydd som avses i 5 § och andra avgifter som enligt separata bestämmelser utgör inkomster för fonden.

Arbetslöshetsförsäkringsfonden betalar statens pensionsfond en avgift med vilken ansvaret och kostnaderna för beaktande av arbetslöshets- och utbildningsperioder täcks i tillämpliga delar så som bestäms i 182 § i lagen om pension för arbetstagare.

134 §

Överföring från statens pensionsfond till statsbudgeten samt fondens tillväxt

Från statens pensionsfond överförs årligen till statsbudgeten ett belopp som utgör 40 procent av de årliga utgifterna för pensioner som grundar sig på anställning som omfattas av denna lag. Efter det att fonden vuxit till sitt fulla belopp beslutas årligen i statsbudgeten om beloppet av överföringen från fonden till statsbudgeten.

Statens pensionsfond har vuxit till sitt fulla belopp i slutet av det finansår under vilket de fonderade medlen uppnått ett belopp som utgör 25 procent av pensionsansvaret för pensioner som grundar sig på anställning som omfattas av denna lag. I fråga om användningen av fondens medel när fonderingsmålet har uppnåtts föreskrivs särskilt.

135 §

Arbetsgivarens pensionsavgift

Statens ämbetsverk och inrättningar, statliga affärsverk samt sammanslutningar och inrättningar vilkas anställda omfattas av pensionskydd enligt denna lag betalar arbetsgivarens pensionsavgift, som består av en ålders-, invalid-, arbetslöshets- och familjepensionsdel och av en omkostnadsdel som verkställigheten av pensionsskyddet föranleder. Arbetsgivarens pensionsavgift betalas till Statskontoret som med undantag för omkostnadsdelen intäktsför avgifterna till statens pensionsfond.

Närmare bestämmelser om grunderna för arbetsgivarens pensionsavgift utfärdas genom förordning av statsrådet. Om storleken på omkostnadsdelen beslutar finansministeriet.

Statskontoret beslutar om storleken på de ålders-, invalid-, arbetslöshets- och familjepensionsdelar som ligger till grund för arbetsgivarens pensionsavgift efter det att de principer som gäller saken har behandlats av pensionsfondens styrelse. Statskontoret beslutar om betalningen av arbetsgivarens pensionsavgift.

136 §

Arbetsstagarens pensionsavgift

Arbetsstagare i statens tjänst och arbetstagare som omfattas av pensionsskydd enligt denna lag skall betala arbetstagarens pensionsavgift. Arbetstagarens pensionsavgift är lika stor som arbetstagarens arbetspensionsförsäkringsavgift, om vilken det föreskrivs i 153 § i lagen om pension för arbetstagare. Också riksdagsledamöterna, de som i Finland valts till ledamöter av Europaparlamentet och medlemmarna av statsrådet skall betala arbetstagarens pensionsavgift.

Arbetsgivaren innehåller i samband med löneutbetalningen på den lön som betalas ut (*arbetsinkomst*) arbetstagarnas pensionsavgift på det sätt som föreskrivs i 152 § i lagen om pension för arbetstagare och med stöd av den genom förordning av statsrådet. Pensionsavgiften skall redovisas till Statskontoret på det sätt som Statskontoret bestämmer. Statskontoret intäktsför avgifterna till statens pensionsfond.

137 §

Retroaktiv innehållning av arbetstagarens pensionsavgift

Om arbetstagarens pensionsavgift på grund av ett uppenbart fel inte har innehållits i samband med en löneutbetalning, kan arbetsgivaren innehålla avgiften i samband med högst två därpå följande löneutbetalningar.

Har till en arbetstagare i samband med löneutbetalningen inte betalats en penninglön som räcker till för innehållning av arbetstagarens pensionsavgift och intjänar arbetstagaren ändå pensionsskydd, kan arbetsgivaren innehålla pensionsavgiften i samband med senare löneutbetalningar under ett års tid.

138 §

Preskription av pensionsavgifter

Statskontoret skall påföra en pensionsavgift som baserar sig på denna lag inom fem år från avgiftens förfallodag.

Utökas en arbetstagares arbetsinkomst retroaktivt med till pension berättigande arbetsinkomster som är mer än fem år gamla, skall Statskontoret på basis av dessa arbetsinkomster påföra pensionsavgiften inom tio år från den dag då denna avgift för anställningen i fråga hade förfallit till betalning.

139 §

Utsökning av pensionsavgifter

En pensionsavgift som med stöd av denna lag påförts av Statskontoret får inklusive dröjsmålsränta utmätas utan dom eller beslut på det sätt som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsokningsväg (367/1961).

140 §

Återbetalning när arbetstagarens pensionsavgift har innehållits utan grund

Arbetsgivaren skall på arbetstagarens yrkande till arbetstagaren återbetala en pensionsavgift som har innehållits utan grund.

141 §

Preskription av återbetalning av pensionsavgift som betalats utan grund

Återbetalningen av en pensionsavgift som betalats utan grund preskriberas fem år från den dag då arbetsgivarens avgift betalades eller arbetstagarens avgift innehölls, om preskriptionen inte har avbrutits före det. Preskriptionen avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 och 11 § i lagen om preskription av skulder. Från avbrytandet av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid. Preskriptionstiden på fem år kan förlängas på det sätt som anges i 11 § 3 mom. i lagen om preskription av skulder.

142 §

Dröjsmålsränta på pensionsavgift

En arbetsgivare som har försummat att betala pensionsavgiften inom utsatt tid skall betala dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen.

10 kap.

Förvaltning

143 §

Statskontoret

Statskontoret verkställer statens pensionskydd. Statskontoret sköter också om utbetalningen av extra pensioner som betalas med statsmedel.

144 §

Statens pensionsdelegation

Vid finansministeriet finns statens pensionsdelegation, vars medlemmar förordnas av ministeriet för tre år i sänder bland personer som föreslagits av ministeriet och de mest representativa organisationerna på centralnivå för statens tjänstemän och arbetstagare. Delegationen har till uppgift att vara förhandlingsorgan enligt lagen om samarbete inom statens ämbetsverk och inrättningar (651/1988) och enligt samarbetsavtalen, göra framställningar och avge utlåtanden samt vara rådgivande organ i pensionsfrågor.

145 §

Statens delegation för ärenden gällande arbetsoförmåga och rehabilitering

Vid Statskontoret finns statens delegation för ärenden gällande arbetsoförmåga och rehabilitering, vars medlemmar förordnas av finansministeriet för tre år i sänder bland personer som föreslagits av ministeriet och de mest representativa organisationerna på centralnivå för statens tjäns-

temän och arbetstagare. Delegationen har till uppgift att styra och följa praxis vid bedömning av arbetsförmåga och i rehabiliteringsfrågor.

11 kap.

Utlämnande, erhållande och hemlighållande av uppgifter

146 §

Arbetstagarens och pensionssökandens rätt att få uppgifter

Statskontoret skall på en arbetstagares begäran ge honom eller henne de uppgifter som Statskontoret har om arbetstagarens rätt till pension. I fråga om en parts rätt att få information, rätt att ta del av en handling som gäller parten själv samt rätt att kontrollera sådana uppgifter om sig själv som förts in i ett register gäller i övrigt det som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999, *offentlighetslagen*) och personuppgiftslagen (523/1999).

Statskontoret skall genom information på pensionsansökningsblanketten eller på något annat motsvarande sätt på förhand upplysa en pensionssökande om var uppgifter om honom eller henne kan inhämtas och för vilket ändamål uppgifterna i regel kan lämnas ut.

147 §

Arbetsgivarens rätt att få uppgifter

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter har en arbetsgivare rätt att för sin bokföring och sin löneadministration samt för att kunna kontrollera pensionsavgifterna få nödvändiga uppgifter av Statskontoret om pensioner som beviljats enligt denna lag och andra uppgifter som behövs för ovan nämnda ändamål. Den arbetsgivare från vars tjänst en arbetstagare avgår med pension har också rätt att få uppgifter om vilket slags pension Statskontoret beviljat

samt tidpunkten för pensionens början och slut för att kunna avsluta anställningen.

148 §

Arbetsgivarens skyldighet att lämna uppgifter

Arbetsgivaren är skyldig att i fråga om arbetstagare som omfattas av denna lag åtminstone en gång i kvartalet meddela Statskontoret namn, personbeteckningar, datum för inledande och avslutande av anställningar enligt 2 § 1 mom. 1 punkten, uppgifter om löner och arvoden samt uppgifter om tjänstgöringstider och avbrott. Dessutom är arbetsgivaren skyldig att lämna Statskontoret uppgifter om löner och arvoden för de ovan nämnda anställningar som fortgår vid kalenderårets slut samt övriga uppgifter som gäller arbetstagarnas pensionsrätt och arbetsgivarens betalningsskyldighet. Om arbetsgivaren försummar att meddela Statskontoret de ovan avsedda uppgifterna eller meddelar dem senare än vad som förutsatts i de föreskrifter som Statskontoret utfärdar med stöd av 4 mom., kan det bestämmas att den pensionsavgift som avses i 135 § skall betalas med skälig förhöjning, dock till högst det dubbla beloppet.

Om det för att avgöra ett anhängigt pensions- eller rehabiliteringsärende eller av någon annan orsak vid fullgörandet av uppgifter enligt denna lag behövs uppgifter om arbetstagarens arbete och arbetsförhållanden eller om andra motsvarande omständigheter, är arbetsgivaren skyldig att lämna dessa uppgifter till Statskontoret och till en besvärsinstans som avses i denna lag.

När arbetsgivaren ombeds att lämna uppgifter som behövs för behandlingen av en arbetstagares pensions- eller rehabiliteringsärende, får till arbetsgivaren utan arbetstagarens samtycke lämnas endast sådana sekretessbelagda uppgifter om arbetstagaren som är nödvändiga för att specificera de uppgifter som arbetsgivaren ombeds lämna.

Statskontoret för register över de uppgifter som det får med stöd av denna paragraf och 150 § och som påverkar rätten till pension för arbetstagare som omfattas av denna lag. Statskontoret har rätt att utfärda föreskrifter för arbetsgi-

varna om när och i vilken form uppgifterna skall lämnas till Statskontoret.

149 §

Pensionstagarens utredning om omständigheter i anslutning till pensionsbeloppet och pensionsrätten

Utöver vad som föreskrivs i denna lag om pensionstagarens underrättelseskyldighet kan Statskontoret kräva en utredning av pensionstagaren om omständigheter som påverkar pensionsbeloppet och pensionsrätten, om det finns skäl att misstänka att förändringar har skett i dessa omständigheter.

150 §

Rätten att få uppgifter för avgörande av ärenden och fullgörande av lagstadgade uppgifter

Statskontoret och en besvärinstans enligt denna lag har, utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter, rätt att av en arbetsgivare, en försäkrings- och pensionsanstalt som verkställer lagstadgad försäkring och av myndigheter och andra organ på vilka offentlighetslagen tillämpas få de uppgifter som är nödvändiga för att avgöra ett anhängigt pensions- eller förmånsärende eller som annars är nödvändiga vid fullgörandet av uppgifter som föreskrivs i denna lag, i EG:s förordning om social trygghet eller förordningen om dess tillämpning eller i en överenskommelse om social trygghet.

Statskontoret och en besvärinstans enligt denna lag har dessutom rätt att av läkare och andra yrkesutbildade personer som avses i lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården och av sådana verksamhetsenheter för hälso- och sjukvården som avses i 2 § 4 punkten i lagen om patientens ställning och rättigheter (785/1992) samt av den som verkställer rehabilitering och av andra verksamhetsenheter för hälso- och sjukvården, socialserviceproducenter eller vårdinrättningar på begäran få av dem uppgjorda utlåtanden och sådana övriga uppgifter

om den pensionssökandes journalhandlingar, rehabilitering, hälsotillstånd, vård och arbetsförmåga som behövs för att fullgöra de uppgifter som avses i 1 mom., om sökanden inte själv lämnar dessa uppgifter.

151 §

Statskontorets inspektionsrätt

Statskontoret har rätt att i arbetsgivarens handlingar granska riktigheten av de uppgifter som avses i 148 § 1 och 2 mom.

Statskontoret har rätt att få handräckning av polisen och andra myndigheter för att kunna företa inspektioner.

152 §

Kringgående och missbruk av uppkomsten av pensionsskydd

Om en rättshandling för att uppkomsten av pensionsskydd skall kunna kringgå, en pensionsavgift skall kunna undvikas, pensionsskydd utan grund skall kunna ordnas eller av något annat liknande skäl har getts ett sådant innehåll som inte motsvarar sakens faktiska natur eller syfte, skall, när pensionsskyddets uppkomst avgörs eller när pensionsavgiften fastställs eller när ett pensionsärende behandlas, förfaras enligt sakens faktiska natur och syfte.

Om det uppenbara syftet med arrangementet har varit att kringgå bestämmelserna om arbetsgivarens ansvar för invalidpension, har Statskontoret rätt att fastställa pensionsavgiften enligt situationen före arrangementet i fråga.

153 §

Statskontorets rätt att få uppgifter av andra pensionsanstalter och av Pensionsskyddscentralen

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter har Statskontoret rätt att av de övriga pensionsanstalter som utför uppgifter enligt ar-

betspensionslagarna och av Pensionsskyddscentralen få sådana uppgifter som är nödvändiga för tillsynen enligt 151 och 152 §.

154 §

Avgiftsfrihet

Statskontoret och en besvärinstans enligt denna lag har rätt att avgiftsfritt få de uppgifter som de enligt denna lag har rätt att få. Om uppgifterna behövs i en viss form och detta förorsakar den som lämnar ut uppgifterna betydande merkostnader, skall kostnaderna dock ersättas.

155 §

*Rätten att lämna uppgifter för frivilligt grupp-
tilläggpensionsskydd*

Utöver det som bestäms i offentlighetslagen har Statskontoret, utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter, rätt att till ett livförsäkringsbolag, en pensionskassa och en pensionsstiftelse lämna ut arbetstagarnas namn, adresser och personbeteckningar, uppgifter om pensionsbeloppen och de faktorer som påverkar pensionsbeloppet samt övriga uppgifter som behövs för skötseln eller ordnandet av i 204 § i lagen om pension för arbetstagare avsett frivilligt gruppstilläggpensionsskydd i anslutning till pensionsskydd enligt nämnda lag.

156 §

*Rätten att lämna uppgifter för arbetstagarnas
grupplivförsäkring*

Arbetstagarnas livförsäkringspool, som med fullmakt av livförsäkrings- och olycksfallsförsäkringsbolagen sköter ersättningsverksamheten i fråga om arbetstagarnas grupplivförsäk-

ring, och Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt har, utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter, rätt att av Statskontoret få namn på samt personbeteckning och dödsdatum för avlidna arbetstagare som haft en anställning som omfattas av denna lag, deras förmånstagares namn och personbeteckningar samt andra motsvarande uppgifter som behövs för att avgöra huruvida förutsättningarna för beviljande av ett försäkringsbelopp från grupplivförsäkringen uppfylls eller inte.

Också Statskontoret och den kommunala pensionsanstalten har, utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter, rätt att få de i 1 mom. avsedda uppgifterna för att behandla ekonomiskt stöd som motsvarar grupplivförsäkring.

157 §

*Rätten att lämna uppgifter för utredning av brott
och missbruk*

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter har Statskontoret för utredande av brott och missbruk rätt att lämna ut uppgifter som grundar sig på verkställigheten av denna lag till ett ministerium, skatteförvaltningen och sådana anstalter eller sammanslutningar som har hand om det lagstadgade systemet för social trygghet och som administrerar sociala trygghetsförmåner som påverkas av en pension enligt denna lag.

Följande uppgifter kan lämnas ut i fråga om personer som får eller har fått pension enligt denna lag:

- 1) personbeteckning och övriga identifieringsuppgifter,
- 2) uppgifter om utbetalda pensioner,
- 3) uppgifter om arbetsgivaren, och
- 4) andra jämförbara uppgifter som är nödvändiga för samkörning av personuppgifter för att utreda brott och missbruk som riktar sig mot den

sociala tryggheten samt för andra övervakningsåtgärder av engångsnatur.

Statskontoret har i 1 mom. avsedd rätt att även till polis- och åklagarmyndigheterna lämna ut uppgifter som nämns i 2 mom. till den del dessa är nödvändiga för att utreda brott och väcka åtal.

I situationer som avses i denna paragraf får dock inte uppgifter lämnas ut om en arbetstagares hälsotillstånd eller om grunderna för en arbetstagares behov av socialvård.

158 §

Rätten att lämna uppgifter till myndigheter och till registeransvariga som bedriver kreditupplysningsverksamhet

Utöver det som bestäms i offentlighetslagen har Statskontoret, utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter, rätt att lämna ut uppgifter som grundar sig på verkställigheten av denna lag enligt följande:

1) till behöriga myndigheter och organ får lämnas ut uppgifter som är nödvändiga för att utföra uppgifter enligt EG:s förordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet,

2) till skatteförvaltningen får lämnas ut uppgifter som den behöver för att fullgöra sin övervakningsskyldighet enligt lagen om förskotts-uppbörd, om det finns skäl att misstänka att arbetsgivaren inte har fullgjort sin innehållnings-skyldighet,

3) till en registeransvarig som bedriver kreditupplysningsverksamhet får lämnas ut sådana uppgifter om en arbetsgivares på denna lag grundade obetalda och utmätningsbara pensionsavgifter som den registeransvarige enligt lag har rätt att föra in i kreditupplysningsregistret.

159 §

Rätten att lämna uppgifter vidare

Utöver det som bestäms i offentlighetslagen har Statskontoret, utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter, rätt att lämna ut de uppgifter om pension, pensionsrätt eller försäkring vilka erhållits från Pensionsskyddscentralen eller en pensionsanstalt som sköter verkställigheten av arbetspensionslagarna till Folkpensionsanstalten eller någon annan mottagare som har rätt att få dessa uppgifter med stöd av lag.

Statskontoret har i 1 mom. nämnd rätt att lämna ut uppgifter som det med stöd av 148 § 1—3 mom. har fått av en arbetsgivare samt uppgifter som det med stöd av 150 § har fått av en arbetsgivare, en försäkrings- och pensionsanstalt som verkställer lagstadgad försäkring, skattemyndigheter och andra myndigheter samt andra organ som hör till tillämpningsområdet för offentlighetslagen, till sådana pensionsanstalter som sköter verkställigheten av arbetspensionslagarna och som med stöd av lag har rätt att få dessa uppgifter av dem som lämnat nämnda uppgifter eller av Pensionsskyddscentralen.

Statskontoret skall innan det lämnar ut sådana uppgifter som avses i 1 och 2 mom. med Pensionsskyddscentralen och de berörda pensionsanstalterna komma överens om vilka av ovan nämnda uppgifter som kan lämnas vidare och till vem de kan lämnas.

160 §

Ansaret hos den som lämnar uppgifter vidare

Innan Statskontoret lämnar uppgifter vidare skall det försäkra sig om att den som tar emot uppgifterna har rätt enligt lag att få uppgifterna av den som ursprungligen har lämnat dem.

När Statskontoret lämnar uppgifter vidare enligt de grunder som föreskrivs i detta kapitel ansvarar det för att innehållet i de uppgifter som lämnas ut motsvarar de uppgifter som erhållits av den som lämnat uppgifterna.

161 §

Rätten att lämna uppgifter med hjälp av teknisk anslutning

Statskontoret har, utöver det som i 29 § 3 mom. i offentlighetslagen bestäms om utlämnande av uppgifter genom en teknisk anslutning, rätt att öppna en teknisk anslutning

1) för en sammanslutning eller anstalt som verkställer lagstadgad socialförsäkring och för en besvärinstans enligt denna lag till sådana uppgifter i sina personregister som sammanslutningen, anstalten eller besvärinstansen med stöd av denna eller någon annan lag har rätt att få för att fullgöra sina uppgifter,

2) för en myndighet som utför uppgifter enligt EG:s förordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet till sådana uppgifter som myndigheten i enlighet med 158 § 1 punkten har rätt att få,

3) för Folkpensionsanstalten och andra sådana mottagare av uppgifter som har rätt att av en pensionsanstalt som sköter verkställigheten av arbetspensionslagarna få uppgifter om pension, pensionsrätt eller försäkring, till sådana uppgifter som avses i 159 § 1 mom.,

4) för ett livförsäkringsbolag, en pensionskassa eller en pensionsstiftelse till sådana i 155 § avsedda uppgifter som behövs för skötseln eller ordnandet av gruppstilläggspensionsskydd samt för arbetstagarnas grupplivförsäkringspool, Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt eller den kommunala pensionsanstalten till uppgifter som avses i 156 §, och

5) för en arbetsgivare för dennes fullgörande av sin skyldighet att lämna uppgifter som avses i 148 §.

En teknisk anslutning får dock öppnas till uppgifter som avses i 159 § 2 mom. och i 1 mom. 3 punkten i denna paragraf endast om man har kommit överens om detta enligt 159 § 3 mom.

Statskontoret har också rätt att för Pensionskyddscentralen och andra pensionsanstalter öppna en teknisk anslutning för lämnande av

uppgifter till arbetstagaren om hans eller hennes pensionsskydd enligt denna lag.

Med hjälp av en teknisk anslutning som öppnats med stöd av denna paragraf får också sekretessbelagda uppgifter sökas utan samtycke av den vars intressen skyddas genom sekretessen.

Innan en teknisk anslutning öppnas skall den som begär uppgifter lägga fram en utredning för den som öppnar anslutningen om att uppgifterna skyddas på behörigt sätt.

12 kap.

Ändringssökande

162 §

Att söka ändring

För sökande av ändring finns besvärsnämnden för arbetspensionsärenden och försäkringsdomstolen. Bestämmelser om besvärsnämnden för arbetspensionsärenden och nämndens medlemmar finns i lagen om besvärsnämnden för arbetspensionsärenden (677/2005) och bestämmelser om försäkringsdomstolen i lagen om försäkringsdomstolen (132/2003).

I ett beslut som Statskontoret har meddelat med stöd av denna lag får en part söka ändring genom skriftliga besvär hos besvärsnämnden för arbetspensionsärenden så som föreskrivs i denna lag och i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

I ett beslut som besvärsnämnden för arbetspensionsärenden meddelat i ett besvärssärende får en part söka ändring genom skriftliga besvär hos förvaltningsdomstolen så som föreskrivs i denna lag och i förvaltningsprocesslagen.

Ändring i ett beslut av Statskontoret genom vilket Statskontoret har vägrat att meddela ett förhandsbeslut enligt 106 § om pensionsrätt eller i ett beslut av Pensionskyddscentralen enligt 114 § 2 mom. om vilken pensionsanstalt som är behörig att handlägga en pensionsansökan får inte sökas genom besvär.

163 §

Att söka ändring i den sista pensionsanstaltens beslutssammanställning och i det sammanfattande meddelandet om EU-beslut

På en beslutssammanställning som Statskontoret gett i egenskap av sista pensionsanstalt enligt 7 kap. tillämpas vad som i detta kapitel föreskrivs om beslut. När Statskontorets beslut ingår i en beslutssammanställning som en annan pensionsanstalt gett i egenskap av den sista pensionsanstalten enligt 109 § 2 mom. får det överklagas och besvärshandelen behandlas enligt vad som föreskrivs i någon annan pensionslag för den offentliga sektorn eller pensionslag för den privata sektorn. Till den del besvären gäller pensionsskydd enligt denna lag skall en annan pensionsanstalt inom den offentliga sektorn eller en pensionsanstalt inom den privata sektorn inhämta Statskontorets yttrande om besvären. Inget yttrande begärs om besvären enbart gäller bedömning av arbetsförmågan.

En part som har varit försäkrad i två eller flera EU-länder och som är missnöjd med Statskontorets beslut enligt denna lag får söka ändring i beslutet efter att ha fått det sammanfattande meddelande med alla EU-länders beslut som avses i artikel 48 i förordningen om tillämpning av EG:s förordning om social trygghet. I ett beslut som Statskontoret meddelat om förutsättningarna för att få invalidpension får dock ändring sökas så som föreskrivs i denna lag.

164 §

Tid för sökande av ändring

Tiden för sökande av ändring är 30 dagar från den dag då parten har fått del av Statskontorets eller besvärshandelen för arbetspensionsärendens beslut. En part anses ha fått del av beslutet den sjunde dagen efter den dag då beslutet postades under den adress som parten har uppgett, om det inte visas något annat i samband med att ändring söks. Statskontorets tid för sökande av ändring räknas från den dag då beslutet fattats.

165 §

Grundbesvär över debitering

En part får anföra grundbesvär över en debitering, om han eller hon anser att en debitering som med stöd av denna lag påförts av Statskontoret eller att en innehållning av arbetstagarens pensionsavgift som arbetsgivaren verkställt på basis av 136 eller 137 § strider mot lag eller avtal. Grundbesvär skall anföras skriftligen hos besvärshandelen för arbetspensionsärenden inom två år från ingången av året efter det år under vilket fordran påfördes eller debiterades.

Om grundbesvär anföras med anledning av utmätning, gäller dessutom vad som i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utskönningsväg bestäms om grundbesvär.

166 §

Inlämnande av besvärsskrift

En part skall lämna in en besvärsskrift som gäller ett beslut som meddelats av Statskontoret eller besvärshandelen för arbetspensionsärenden till Statskontoret inom tiden för sökande av ändring.

167 §

Rättelse av beslut i samband med att ändring söks

Statskontoret undersöker om det självt kan rätta sitt beslut. Om Statskontoret till alla delar godkänner de yrkanden som framställs i besvärsskriften, skall det ge ett rättelsebeslut i ärendet. Ändring i rättelsebeslutet får sökas på det sätt som föreskrivs i detta kapitel.

Om Statskontoret har gett en beslutssammanställning i egenskap av sista pensionsanstalt, skall det innan ärendet behandlas begära ett utlåtande av övriga pensionsanstalter till den del besvären gäller pensionsskydd som verkställs av dem. Gäller besvären angående beslutssammanställningen enbart bedömning av arbetsförmågan, begärs utlåtande bara av en pensionsanstalt

inom den privata sektorn och av den bara när det gäller en situation som avses i 111 §.

Om samtliga pensionsanstalter vilkas beslut besvärerna gäller godkänner ändringssökandens yrkanden, ger Statskontoret en ny, rättad beslutssammanställning. I en på detta sätt rättad beslutssammanställning får ändring sökas enligt detta kapitel.

Om Statskontoret endast delvis rättar sitt tidigare beslut, skall det meddela ett interimistiskt beslut i ärendet. I det interimistiska beslutet får ändring inte sökas.

Statskontoret skall ge en ny rättad beslutssammanställning, om besvärerna enbart gäller bedömning av arbetsförmågan och Statskontoret i egenskap av den sista pensionsanstalten godkänner yrkandena. Om Statskontoret inte rättar beslutssammanställningen gäller det förfarande som föreskrivs i 168 § 1 och 2 mom. När det gäller en situation som avses i 111 § och pensionsanstalten inom den privata sektorn inte godtar sökandens yrkanden skall Statskontoret föra över besvärärendet till besvärsnämnden för arbetspensionsärenden till den del ärendet gäller beslutet av pensionsanstalten inom den privata sektorn, och i fråga om besvärerna gäller förfarandet i 9 kap. i lagen om pension för arbetstagare.

168 §

Överföring av besvär till besvärstinstans

Godkänner Statskontoret inte ändringssökandens yrkanden till alla delar, skall det inom 30 dagar från besvärstidens utgång sända besvärsskriften och sitt utlåtande om besvärerna till besvärsnämnden för arbetspensionsärenden. Gäller besvärerna ett beslut som meddelats av besvärsnämnden för arbetspensionsärenden, skall Statskontoret sända besvärsskriften och sitt utlåtande till försäkringsdomstolen inom den nämnda tiden.

Godkänner Statskontoret de yrkanden som framställts i besvärsskriften helt eller delvis efter det att besvärsskriften har inlämnats till besvärstinstansen, kan Statskontoret meddela ett in-

terimistiskt beslut i ärendet. Besvärstinstansen skall utan dröjsmål underrättas om det interimistiska beslutet. I det interimistiska beslutet får ändring inte sökas. Statskontoret kan avvika från den tidsfrist som avses i 1 mom., om inhämtandet av tilläggsutredning som krävs med anledning av besvärerna förutsätter detta. Ändringssökanden skall då utan dröjsmål underrättas om att tilläggsutredning inhämtas. Besvärsskriften och utlåtandet skall dock sändas till besvärstinstansen senast 60 dagar från besvärstidens utgång.

Har Statskontoret gett en beslutssammanställning i egenskap av sista pensionsanstalt och begärt ett utlåtande av övriga pensionsanstalter, och rättar det inte sitt beslut i enlighet med ändringssökandens yrkande, skall Statskontoret inom 60 dagar från besvärstidens utgång tillställa den besvärstinstans som avses i 1 mom. besvärsskriften samt de utlåtanden som getts med anledning av den.

169 §

Besvär som inkommit efter besvärstidens utgång

Har besvär som anförs hos besvärsnämnden för arbetspensionsärenden eller försäkringsdomstolen kommit till Statskontoret eller till besvärsnämnden för arbetspensionsärenden eller försäkringsdomstolen efter utgången av den tid som bestäms i 164 eller 165 §, kan besvärerna ändå tas upp till behandling, om det finns vägande orsaker till förseningen.

170 §

Verkställighet av beslut

Ett beslut som Statskontoret meddelat skall, även om ändring har sökts, iaktas till dess ärendet har avgjorts genom ett lagakraftvunnet beslut.

Ett lagakraftvunnet beslut av Statskontoret och besvärsnämnden för arbetspensionsärenden får verkställas såsom en lagakraftvunnen dom i tvistemål.

171 §

Rättelse av skriv- eller räknefel

Statskontoret skall rätta uppenbara skriv- eller räknefel eller andra jämförbara klara fel i sitt beslut. Ett fel får dock inte rättas, om rättelsen leder till ett resultat som är oskäligt för en part.

172 §

Rättelse av sakfel

Statskontoret kan undanröja sitt felaktiga beslut och avgöra ärendet på nytt, om beslutet grundar sig på klart oriktig eller bristfällig utredning eller på uppenbart oriktig tillämpning av lag, eller om det har skett ett fel i förfarandet då beslutet fattades.

Statskontoret får inte ändra sitt beslut eller undanröja det till en parts nackdel, om inte parten samtycker till detta.

173 §

Rättelse av ett lagakraftvunnet beslut på basis av ny utredning

Statskontoret skall pröva ett ärende som avgjorts genom ett lagakraftvunnet beslut på nytt, om nya upplysningar framkommer i ärendet. Statskontoret kan då utan hinder av det tidigare lagakraftvunna beslutet bevilja en förvägrad pension eller justera en redan beviljad pension till ett större belopp. Även besvärsnämnden för arbetspensionsärenden och försäkringsdomstolen kan tillämpa motsvarande förfarande när de behandlar ärenden som gäller ändringssökande. Ett sådant beslut får överklagas på det sätt som föreskrivs 162—164 §.

174 §

Undanröjande av ett lagakraftvunnet beslut

Om ett lagakraftvunnet beslut som Statskontoret meddelat med stöd av denna lag grundar sig på oriktig eller bristfällig utredning eller är uppenbart lagstridigt, kan besvärsnämnden för arbetspensionsärenden på yrkande av en part eller Statskontoret undanröja beslutet och förordna ny behandling av ärendet. Ansökan om undanröjande av ett beslut skall göras inom fem år från det att beslutet har vunnit laga kraft. Av särskilt vägande skäl kan ett beslut även undanröjas på ansökan som gjorts efter utgången av den föreskrivna tiden. Besvärsnämnden skall ge parterna tillfälle att bli hörda innan ärendet avgörs.

Om ett lagakraftvunnet beslut som besvärsnämnden för arbetspensionsärenden meddelat med stöd av denna lag grundar sig på oriktig eller bristfällig utredning eller är uppenbart lagstridigt, kan försäkringsdomstolen på yrkande av en part eller Statskontoret undanröja beslutet och förordna ny behandling av ärendet. Försäkringsdomstolen skall ge parterna tillfälle att bli hörda innan ärendet avgörs. På ovan nämnda grunder kan försäkringsdomstolen också undanröja ett beslut som domstolen själv har meddelat och förordna ny behandling av ärendet.

Om Statskontoret yrkar att ett beslut skall undanröjas, kan det ställa in utbetalningen av en pension eller betala pensionen enligt sitt yrkande till dess ärendet har avgjorts på nytt.

13 kap.

Ikraftträdande

175 §

Ikraftträdande

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms särskilt genom lag.

Lag

om införande av lagen om statens pensioner

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Lagen om statens pensioner (/2006) träder i kraft den 1 januari 2007.

Åtgärder som verkställigheten av lagen om statens pensioner förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

I denna lag avses med *StPL* lagen om statens pensioner (280/1966) och med *StFamPL* lagen om statens familjepensioner (774/1968).

Lagen om statens pensioner tillämpas på pensioner och förmåner som beviljats med stöd av StPL och StFamPL.

2 §

Genom denna lag upphävs följande lagar med ändringar:

- 1) StPL,
- 2) lagen angående införande av lagen om statens pensioner (281/1966),
- 3) StFamPL,
- 4) lagen angående införande av lagen om statens familjepensioner (775/1968),
- 5) lagen om vissa pensioner, som skall betalas av statsmedel (382/1969), och
- 6) lagen om förhandsbesked och ändringssökande i vissa pensionsärenden (272/1971).

Om det i någon annan lag, i en bestämmelse som utfärdats med stöd av någon annan lag, i Europeiska gemenskapernas rättsakter eller i en internationell överenskommelse om social trygghet hänvisas till de lagar som nämns i 1 mom., avser hänvisningen motsvarande bestämmelser i lagen om statens pensioner, om inte något annat följer av lagen om statens pensioner eller av denna lag.

En arbetstagare har rätt till pension enligt lagen om statens pensioner på samma sätt som en statligt anställd, om hans eller hennes rätt till pensionsskydd när lagen om statens pensioner

träder i kraft i enlighet med StPL bestäms på basis av en anställning vid

1) en inrättning som omfattas av lagen om vissa pensioner, som skall betalas av statsmedel, eller

2) en delegation enligt lagen om Vetenskapliga samfundens delegation (/).

3 §

Lagen om statens pensioner tillämpas från och med ikraftträdandet på arbetstagare som omfattas av lagen.

På anställningar som har upphört innan lagen om statens pensioner trätt i kraft och på anställningar som fortgår när lagen träder i kraft tillämpas för tiden före lagens ikraftträdande i fråga om pensionsskyddets tillämplighet, den tid som berättigar till pension, pensionen, pensionsåldern, pensionstillväxten och uträkningen av pensionen StPL, StFamPL och lagarna om införande av nämnda lagar samt ikraftträdandebestämmelserna i lagarna om ändring av de nämnda lagarna i den lydelse de hade när lagen om statens pensioner trädde i kraft.

Utan hinder av 1 mom. tillämpas bestämmelsen i 1 § 4 mom. i StPL också på en anställning efter det att lagen om statens pensioner har trätt i kraft, om anställningen har börjat före ikraftträdandet av denna lag.

4 §

Vid tillämpningen av StPL och StFamPL, lagarna om införande av nämnda lagar och ikraftträdandebestämmelserna i lagarna om ändring av nämnda lagar räknas en anställning enligt lagen om statens pensioner som en anställning enligt dessa lagar och bestämmelser. Med pension enligt lagen om statens pensioner och med en anställning enligt den avses också pension som före lagens ikraftträdande tjänats in med stöd av

de ovan nämnda lagarna samt en anställning enligt dem.

5 §

Vad som i 7 kap. i lagen om statens pensioner bestäms om arrangemanget med sista pensionsanstalt tillämpas inte, om den som ansöker om pension får eller på basis av en ansökan som anhängiggjorts före den 1 januari 2004 har rätt att få pension som grundar sig på det egna arbetsavtals- eller tjänsteförhållandet eller den egna företagarkerksamheten eller pension enligt lagen om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare (1317/1990), avträdelseersättning enligt lagen om avträdelseersättning för lantbruksföretagare (1330/1992) eller avträdelsestöd enligt lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare (1293/1994), och han eller hon ansöker om ny pension eller förlängning av en pension som beviljats tidigare. De nämnda bestämmelserna tillämpas inte heller, om pension som beviljats på basis av en före den 1 januari 2004 anhängiggjord ansökan och som senare avbrutits börjar betalas ut på nytt. Om en förmånslåtare vid sin död fick pension på vilken bestämmelserna i första meningen i denna paragraf inte har tillämpats, tillämpas dessa bestämmelser inte heller på familjepension som beviljas efter honom eller henne.

6 §

Den preskriptionstid på fem år som avses i 129 §, 130 § 4 mom., 138 § 1 mom. och 141 § i lagen om statens pensioner tillämpas från ingången av 2013. Åren 2007 och 2008 är den nämnda preskriptionstiden tio år, 2009 nio år, 2010 åtta år, 2011 sju år och 2012 sex år. När preskriptionstiderna räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande.

7 §

Engångsförhöjningen av invalidpensionen läggs till pensionen första gången den 1 januari 2010. Engångsförhöjningen läggs också till en invalidpension i fråga om vilken pensionsfallet har inträffat före den 1 januari 2006. Engångsförhöjningen läggs då till enligt den procentsats

för förhöjningen som motsvarar arbetstagarens ålder vid ingången av 2010, förutsatt att minst fem kalenderår då har förflutit sedan invalidpension började.

Om pensionsfallet i fråga om invalidpension har inträffat före den 1 januari 2006, läggs engångsförhöjningen till pension som samordnats enligt bestämmelserna i 11—13 § i StPL, i den lydelse de hade när lagen om ändring av lagen om statens pensioner (679/2004) trädde i kraft. Om familjepension bestäms enligt de bestämmelser som gällde vid denna lags ikraftträdande, läggs engångsförhöjningen till familjepension som samordnats enligt bestämmelserna i 6 och 8 § i StFamPL, i den lydelse de hade när lagen om ändring av lagen om statens familjepensioner (680/2004) trädde i kraft.

8 §

Ålderspensioner som börjar 2010 eller därefter omvandlas med en i 72 § i lagen om statens pensioner avsedd livslängdskoefficient. Livslängdskoefficienten fastställs första gången för 2009.

9 §

Om pensionsfallet inträffar 2006—2009, beaktas, när inkomsten för återstående tid fastställs, som arbetsinkomst för 2004 den till årsinkomst ändrade pensionslön på grundval av vilken pensionsdelen för återstående tid skulle ha räknats ut om arbetstagaren hade blivit arbetsoförmögen den 31 december 2004, och arbetsinkomsterna för 2005 beaktas så som bestäms i 63—65 § i lagen om statens pensioner. Som granskningstid används på motsvarande sätt då det antal år som skall beaktas som grund för inkomsten för återstående tid. Om pensionsfallet inträffar 2010, beaktas arbetsinkomsterna för 2005 så som bestäms i 57 och 63—65 § samt 67 § 1 och 2 mom. i lagen om statens pensioner, och granskningstiden fastställs på motsvarande sätt på basis av åren 2005—2010. Vid avgörande av huruvida inkomstvillkoret enligt 24 § 1 mom. 2 punkten eller 24 § 2 mom. i lagen om statens pensioner uppfylls beaktas arbetsin-

komster under de fem kalenderår som föregått ansökan om rehabilitering.

10 §

Ett barn som är långvarigt arbetsoförmöget och får familjepension efter en förmånslåtare som har dött före den 1 juli 1990 har rätt att få familjepension så länge arbetsoförmågan fortgår utan avbrott. Fortsatt utbetalning av familjepension efter det att barnet fyllt 18 år förutsätter en ny ansökan.

Den rätt till tillägg som ett föräldralöst barn har när barnet är familjepensionstagare bestäms enligt StFamPL, i den lydelse den har vid ikraftträdandet av lagen om statens pensioner, också när beloppet av familjepensionen skall justeras efter det att lagen om statens pensioner har trätt i kraft.

11 §

Rätt till efterlevandepension har en efterlevande make som är född den 1 juli 1950 eller tidigare, så som bestäms i 2 mom. i ikraftträdandebestämmelsen i lagen om ändring av lagen om statens familjepensioner (103/1990).

12 §

En efterlevandepension som indragits på grund av att den efterlevande maken ingått ett nytt äktenskap börjar på ansökan av den efterlevande maken betalas ut på nytt enligt StFamPL, i den lydelse den har vid denna lags ikraftträdande, om den efterlevande makens nya äktenskap upplöses innan lagen om statens pensioner trädes i kraft och ansökan om ny utbetalning inkommer till Statskontoret inom sex månader från det att lagen om statens pensioner har trätt i kraft.

13 §

Det villkor om inkomster för återstående tid som utgör en förutsättning för yrkesinriktad rehabilitering uppfylls när den återstående tiden har beaktats i arbetstagarens pension i enlighet med 5 a och 5 b § i StPL, i den lydelse de hade vid ikraftträdandet av lagen om ändring av lagen om statens pensioner.

14 §

En långtidsarbetslös arbetstagare som är född före 1950 har rätt till arbetslöshetspension enligt StPL som gäller när lagen om statens pensioner träder i kraft. Till övriga delar tillämpas på arbetslöshetspension och dem som får sådan bestämmelserna i 9 a §, 10 § 1 mom. 1 punkten, 10 § 5 mom., 18 a och 20 § och 26 a § 3 mom. i StPL, i den lydelse de hade när lagen om statens pensioner trädde i kraft samt ikraftträdandebestämmelserna i följande lagar om ändring av StPL:

- 1) 1671/1995,
- 2) 1229/1999,
- 3) 679/2004.

Utan hinder av vad som föreskrivs i 1 mom. bestäms en arbetstagares rätt till pension för återstående tid på samma sätt som den skulle bestämmas, om pensionsfallet i fråga om arbetslöshetspensionen inträffade den 31 december 2006. Vid beräkningen av den lön som ligger till grund för pensionen för återstående tid beaktas då inkomsterna fram till den 31 december 2006.

15 §

Om en arbetstagare får pension enligt lagen om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare, avträdelseersättning enligt lagen om avträdelseersättning för lantbruksföretagare, avträdelsestöd enligt lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare eller avträdelsestöd enligt lagen om stöd för upphörande med att bedriva jordbruk (612/2006), intjänas i pension 1,5 procent per år för arbete som utförs under den tid pension, ersättning eller stöd enligt nämnda lagar betalas.

Grundbeloppet av generationsväxlingspension, avträdelseersättning och avträdelsestöd enligt 1 mom. beaktas

- 1) som pension som medför att pensionstagarer inte har rätt till deltidspension,
- 2) vid bestämmande av efterlevandepension som pension som den efterlevande maken får på basis av förvärvsarbete,
- 3) som pension som avses i 62 § 5 mom. i lagen om statens pensioner,

4) som pension som avses i 73 § 2 mom. i lagen om statens pensioner, och

5) som pension som avses i 112 § i lagen om statens pensioner.

16 §

Om en arbetstagare har arbetat i Finland före den 1 januari 2005, räknas det särskilda tillägg till den teoretiska pensionen som avses i 53 § 3 mom. i lagen om statens pensioner ut på grundval av lönen i den anställning på basis av vilken återstående tid borde beaktas vid bestämmandet av pension som beviljas före den 1 januari 2005 med stöd av StPL, i den lydelse den hade när lagen om ändring av lagen om statens pensioner trädde i kraft.

17 §

På ansökningar om undanröjande av beslut som blir anhängiga den 1 januari 2007 eller där-
efter tillämpas 174 § i lagen om statens pensioner.

18 §

Bestämmelserna i 1 a § i StPL, i den lydelse de har när lagen om statens pensioner träder i kraft, tillämpas också på sådan kommunalisering av statens verksamhet som sker efter det att lagen om statens pensioner har trätt i kraft.

19 §

Utan hinder av 97 § i lagen om statens pensioner räknas den pensionsgrundande arbetsinkomsten för en militär som avses i 95 § i nämnda lag ut på grundval av arbetsinkomsterna under högst sju kalenderår, om anställningen upphör före 2008, på grundval av arbetsinkomsterna under högst åtta år, om anställningen upphör 2008 och på grundval av arbetsinkomsterna under högst nio år, om anställningen upphör 2009.

20 §

Pensionen för en arbetstagare som på grundval av ett pensionsfall som inträffat före den 1 januari 2006 gått i pension från en militärs uppdrag som avses i 95 § i lagen om statens pensioner höjs årligen tills pensionstagaren fyller 60 år, dock högst till 2011 med ett index där förtjänstnivåindexet väger 50 procent och konsumentprisindexet 50 procent.

21 §

Finansministeriet kan i enskilda fall när statens intresse kräver det bestämma att såsom pensionstid helt eller delvis skall räknas den tid efter det att arbetstagaren fyllt 23 år som annars inte skulle räknas såsom pensionstid, dock inte tiden efter den 31 december 2004.

22 §

Statens pensionsdelegation och statens delegation för ärenden gällande arbetsoförmåga och rehabilitering fortsätter mandattiden ut i den sammansättning som de har när lagen om statens pensioner träder i kraft.

23 §

Bestämmelsen i 134 § 1 mom. i lagen om statens pensioner tillämpas inte 2007. År 2007 tillämpas på beloppet som överförs från statens pensionfond till statsbudgeten lagen om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i lagen om ändring av lagen om statens pensionfond (/).

24 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om statens pensionsfond

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Uppgift

För att trygga betalningen av framtida pensioner, familjepensioner och andra med dem jämförbara förmåner som baserar sig på anställning som omfattas av lagen om statens pensioner (/2006) och för att utjämna de utgifter som dessa medför för staten finns statens pensionsfond, som står utanför statsbudgeten.

2 §

Styrning och tillsyn

Statens pensionsfond står under finansministeriets tillsyn. Ministeriet har rätt att meddela allmänna föreskrifter om organiseringen av fondens förvaltning, skötseln av fondens ekonomi och placeringen av fondens medel. Ministeriet har rätt att av fonden få behövliga uppgifter och utredningar.

Finansministeriet godkänner fondens årliga budget.

Fondens medel förvaltas av fonden och är i dess namn.

3 §

Styrelsen

Statens pensionsfond har en styrelse som svarar för fonden. Styrelsen utses av finansministeriet för tre år i sänder. Styrelsen har en ordförande, en vice ordförande och högst fem andra medlemmar. I styrelsen skall finnas tillräcklig sakkunskap om placeringsverksamhet. Medlemmarna har, med undantag av ordföranden, en personlig suppleant. Tre medlemmar och deras person-

liga suppleanter skall utses bland personer som föreslagits av statstjänstemännens och statens arbetstagares personalorganisationer på centralnivå. Finansministeriet kan befria styrelsens medlemmar från uppdraget. Finansministeriet fastställer arvoden för styrelsens medlemmar samt fastställer fondens arbetsordning på förslag av styrelsen.

Styrelsen har till uppgift att, med beaktande av föreskrifter som finansministeriet meddelar med stöd av 2 § 1 mom.,

1) ha hand om fondens förvaltning och se till att ekonomin och verksamheten ordnas på ett ändamålsenligt sätt,

2) besluta om ärenden som är betydelsefulla och vittsyftande med tanke på fondens ekonomi och verksamhet,

3) leda fondens placeringsverksamhet, besluta om fondens placeringsprinciper samt utarbeta och godkänna en placeringsplan som avses i 7 §,

4) se till att fondens bokföring, interna kontroll och riskhantering ordnas på ett ändamålsenligt sätt,

5) besluta om fondens verksamhets- och ekonomiplan och göra framställning till finansministeriet om fondens årliga budget,

6) sörja för fondens likviditet, och

7) godkänna och underteckna fondens bokslut inklusive verksamhetsberättelsen och lämna dem till finansministeriet inom föreskriven tid.

Styrelsen är beslutför när fyra medlemmar eller suppleanter är närvarande. Av de närvarande skall en vara ordföranden eller vice ordföranden. Ärendena avgörs med enkel majoritet. Vid lika röstetal avgör mötesordförandens röst.

När ordföranden eller en medlem eller suppleant i fondens styrelse utför uppgifter enligt denna lag betraktas han eller hon som en sådan person som avses i 40 kap. 11 § 2 punkten i strafflagen (39/1889).

4 §

Personal

Statens pensionsfond har en verkställande direktör i tjänsteförhållande. Vid fonden kan också finnas andra anställda i tjänsteförhållande.

5 §

Inkomster

Statens pensionsfonds inkomster består av de pensionsavgifter som inbetalas till fonden och avkastningen av fondens medel samt av andra inkomster så som föreskrivs i lagen om statens pensioner.

6 §

Utgifter

Från statens pensionsfond överförs årligen medel till statsbudgeten så som föreskrivs i lagen om statens pensioner. Utgifterna för fondens verksamhet betalas av fondens medel.

7 §

Placering av fondens medel

Den andel av statens pensionsfonds medel som inte överförs till statsbudgeten kan placeras. När fondens medel placeras skall placeringarna göras så att de tryggar säkerhet, avkastning och likviditet samt är lämpligt diversifierade och har lämplig spridning. Fondens styrelse skall utarbeta en plan för placeringen av fondens medel (*placeringsplan*). I placeringsplanen skall särskilt fondens karaktär och kraven på placeringsverksamheten beaktas. Av placeringsplanen skall framgå hurdan diversifieringsplan fonden har, hur de rättigheter som följer av fondens innehav i andra sammanslutningar skall utövas och vilka principer som iakttas när förvaltare utses.

Försäkringsinspektionen utövar tillsyn över statens pensionsfonds placeringsverksamhet.

Bestämmelser om tillsynsavgiften utfärdas särskilt.

8 §

Bokslut och revision

I statens pensionsfonds balansräkning eller i noter till den skall uppges pensionsansvaret enligt de pensioner som grundar sig på anställning som avses i 1 § samt den ansvarsandel som inte har täckts.

För revisionen av fondens förvaltning, ekonomi och räkenskaper tillsätter finansministeriet årligen två revisorer som skall vara antingen av Centralhandelskammaren godkända revisorer (CGR) eller revisorer inom den offentliga förvaltningen och ekonomin (OFR).

Revisorerna skall granska fondens förvaltning, bokföring och bokslut. De skall för varje räkenskapsperiod avge en revisionsberättelse, som skall innehålla ett utlåtande särskilt om

1) huruvida bokslutet är upprättat i enlighet med de bestämmelser och föreskrifter som gäller för upprättande av bokslut,

2) huruvida bokslutet ger riktiga och tillräckliga uppgifter om resultatet av fondens verksamhet och om dess ekonomiska ställning,

3) huruvida fondens förvaltning och verksamhet har skötts i enlighet med gällande bestämmelser och föreskrifter,

4) fastställande av bokslutet, och

5) disponering av fondens resultat på det sätt som styrelsen föreslagit.

När revisionen har verkställts skall revisorerna i bokslutet göra en anteckning om detta, vilken skall innehålla en hänvisning till revisionsberättelsen samt ett utlåtande om huruvida bokslutet har upprättats i enlighet med god bokföringssed. Om en revisor under räkenskapsperioden finner att det finns skäl till betydande anmärkning i fråga om fondens förvaltning och ekonomi, skall fondens styrelse och finansministeriet omedelbart underrättas om saken. Fondens styrelse och de anställda vid fonden är skyldiga att vid behov bistå revisorerna vid verkställandet av revisionen.

9 §

Fastställande av bokslutet

Bokslutet för statens pensionsfond fastställs av finansministeriet, som i samband med fastställandet beslutar om de åtgärder som föranleds av fondens bokslut och revisionsberättelse samt av de andra utredningar och bedömningar om fondens ekonomi, verksamhet och resultat som ministeriet har inhämtat. Finansministeriet skall besluta om fastställandet av fondens bokslut senast den 30 april efter finansåret.

Helsingfors den 24 november 2006

10 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

Genom denna lag upphävs lagen av den 29 december 1989 om statens pensionsfond (1372/1989) jämte ändringar.

Den styrelse för fonden som har tillsatts före denna lags ikraftträdande fortsätter sin verksamhet mandattiden ut.